

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2009

Núm. 70

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 15 de setembre del 2009

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 12271/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a obres previstes al port de Cabrera. 3126
  - 2) RGE núm. 12306/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Cristóbal Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a exclusió dels fixos discontinus de les prestacions extraordinàries previstes en el Reial Decret Llei 10/2009, de 13 d'agost, pel qual es regula el programa temporal de protecció per desocupació i inserció. 3127
  - 3) RGE núm. 12307/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament del conveni de dependència. 3128
  - 4) RGE núm. 12308/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar. (Ajornada). 3129
  - 5) RGE núm. 12310/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a institut a Santa Eulària del Riu. (Ajornada). 3129
-
-

- 6) RGE núm. 12309/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a educació digital. (Ajornada). 3129
- 7) RGE núm. 12313/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a noves perforacions de pous. 3130
- 8) RGE núm. 12314/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla específic d'impuls de les TIC. 3130
- 9) RGE núm. 12315/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a centre d'atenció primerenca i desenvolupament infantil. 3131
- 10) RGE núm. 12316/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Ernest Ribalaiga i Briones, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres a la ronda de Ciutadella. 3132
- 11) RGE núm. 12311/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment dels impostos per equilibrar els pressuposts. 3132
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 7103/09**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern de les Illes Balears en relació amb la policia local turística. (Ajornada). 3134
- III. MOCIÓ RGE núm. 9807/09**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de transport ferroviari, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6679/09. 3134
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 9674/08**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a decret de segona opinió mèdica al sistema sanitari públic. 3140
- 2) RGE núm. 7682/08**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a derogació de l'article 11 del Decret 92/1997, de 4 de juliol. 3143
- Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears** amb motiu del Dia Internacional de la Democràcia. 3149

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Abans de començar aquesta primera sessió plenària després de l'estiu, m'agradaria en primer lloc donar la benvinguda als nous consellers del Govern, l'Hble. Sra. Pilar Costa i Serra i l'Hble. Sr. Bartomeu Llinàs i Ferrà. En segon lloc crec que és merescut també un agraïment públic per l'esforç i per la dedicació que han tingut les dues persones que fins avui han dirigit les conselleries d'Interior i d'Educació, les senyores Leciñena i Galmés, respectivament. Dit això, comença la sessió plenària.

El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 12271/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a obres previstes al port de Cabrera.

La primera és relativa a obres previstes al Port de Cabrera, la formula el Sr. Josep Melià. Té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, després de molts d'anys de patiment i de lluita hem aconseguit la transferència del Parc Natural de Cabrera i dins les

clàusules i dins els acords d'aquesta transferència ens interessa concretar i detallar quines obres està previst que es realitzin al Port de Cabrera.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Melià, queda pendent d'executar la tercera fase del projecte estrella Badia de Cabrera que té un pressupost global de 5 milions d'euros dels quals la meitat aproximadament correspon a actuacions a l'àrea del port. Quan vàrem negociar la transferència amb el Ministeri de Medi Ambient, aquest es va comprometre a executar i pagar -pagar que és l'important- aquesta fase pendent del projecte. Per tant, a la comunitat autònoma, no li costarà res. Confiam, això sí, que el ministeri compleixi el compromís i executi aquestes obres amb celeritat i de manera consensuada amb la comunitat autònoma.

Concretament, aquests dos milions i mig que queden per executar a l'àrea del Port de Cabrera comprenen la rehabilitació dels mòduls 1, 2, 3 i 4 de l'àrea del port que representa la intervenció, a més, de deu edificis on es faran actuacions de reparació de façanes, substitució de fusteria, pintat, substitució de pèrgoles i en alguns edificis també s'haurà de substituir l'estructura de la coberta i s'hi haurà d'incorporar un aïllament tèrmic. També s'hauran de substituir instal·lacions d'electricitat, fontaneria i sanejament per deixar els edificis en condicions de ser usats a dia d'avui. També es preveu la demolició d'un edifici situat damunt el port, damunt la rampa del port, i una instal·lació de depuració d'aigües residuals.

A més a més també es preveuen actuacions d'urbanització de la zona del port com és l'empedrat de més de 2.000 metres quadrats a tota la zona del moll, arreglar voreres i arreglar el moll que té els cantons o els blocs que estan en mal estat i es va obrint i també s'haurà d'arreglar. S'hauran de retirar enderrocs i brutor de la zona submergida del port amb una superfície de 250 metres.

En total, això són uns dos milions i mig d'euros de pressupost que ja estaven prevists al Projecte Badia de Cabrera des de fa anys. El compromís -com dic- del ministeri és d'executar-lo de manera ràpida i sufragant el cost.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Vol fer ús de la paraula, Sr. Melià? No.

I.2) Pregunta RGE núm. 12306/09, de l'Hble. Diputat Sr. Cristóbal Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a exclusió dels fixos discontinus de les prestacions extraordinàries previstes en el Reial Decret Llei 10/2009, de 13 d'agost, pel qual es regula el programa temporal de protecció per desocupació i inserció.

En aquest cas passam a la següent pregunta, relativa a l'exclusió dels fixos discontinus per a les prestacions extraordinàries previstes al Reial Decret 10/2009, de 13 d'agost. La formula el Sr. Cristóbal Huguet. Té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, el mes de maig, dia 12, li demanaven a la consellera de Treball sobre quines previsions farien per poder atendre millor aquells que es quedessin sense feina. Ens contestava -està al *Diari de Sessions* núm. 64- que ens pocs dies l'Estat anunciaria mesures "tant sigui per a cobertura de fixos discontinus com pel que fa referència a prestacions socials", textualment. Sorprenentment, dia 15 d'agost quan es publica el decret llei de prestació dels 420 euros, per entendre'ns, en el darrer punt de l'article 2 que tracta dels beneficiaris exclou explícitament als que tenen més de 52 anys, als fixos discontinus i als que estan en un expedient de regulació d'ocupació.

Com valora el Govern aquest decret i aquesta mesura?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ (Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, la valoració d'aquest decret és bona. És bona perquè afecta i dona cobertura en les nostres illes a 17.400 persones, és a dir, 17.400 persones en situació d'atur que hagin exhaurit les prestacions, comptats a partir de dia 1 de gener com s'aprovarà amb esmena incorporada a la llei a partir de la primera quinzena de novembre. Per tant, a partir d'aquí donar major cobertura a les persones aturades sense prestacions és una bona iniciativa i per tant, una bona valoració.

És cert que els fixos discontinus queden exclosos. Aquesta exclusió l'hem de valorar des de la coherència de la mateixa definició de fixos discontinus i com està redactat aquest decret llei. Bàsicament -i això va lligat a una sentència del Tribunal Constitucional, la sentència 53/2004, on s'assenyala i era per un estil, era el mateix cas, era una sentència en relació amb l'exclusió dels fixos discontinus respecte a la prestació d'un subsidi per a majors de 52 anys. Bàsicament a partir d'aquí el Tribunal Constitucional diu literalment "el fix discontinu no és un aturat, és una persona vinculada per un contracte laboral vigent".

Per tant, en aquest sentit, els fixos discontinus com que no tenen la consideració d'aturats, d'acord amb aquesta sentència del Tribunal Constitucional, queden exclosos d'aquesta norma, però també hem d'assenyalar evidentment que mesures lligades a la protecció dels fixos discontinus, la seva evolució de com estan en aquests moments duent tot el que fa referència a la contractació és una qüestió que vertaderament sempre pot ser complementada amb el que fa referència a les polítiques de la comunitat autònoma.

Per tant, la valoració de 17.400 persones afectades a Balears, major protecció social a les persones aturades que no tenen res és sempre una bona valoració.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies. Passaré per alt les coses bones, que no les hi demanava. Li demanava en concret la valoració sobre deixar fora els fixos discontinus. Crec que si aquesta comunitat autònoma ha crescut amb riquesa és gràcies a aquest col·lectiu i m'espanta, Sra. Consellera, que el Govern es conformi amb una sentència del Constitucional per no intentar aconseguir una protecció igual a aquells que dins les oficines de l'INEM estan exactament igual si tenen un contracte eventual o si tenen un altre contracte fix. Els tribunals dicten sentències en funció de la regulació política. Aquest és un decret llei que podia canviar la regulació que impedia açò als fixos discontinus.

No crec que aquest govern hagi defensat els fixos discontinus de les Illes Balears. Açò és el que pens. Vostè va dir "veurem solucions", a l'inrevés: castigats, com si aquests senyors a l'hora de no tenir ni sou, ni prestacions, ni subsidis siguin diferents d'un altre que té un altre tipus de contracte. Crec que l'obligació del Govern és defensar els fixos discontinus de les Illes Balears i la resposta que ha donat ha anat totalment en contra d'aquesta defensa que ha de fer tot el Govern.

Per tant, els deman, encara hi són a temps, tindran el suport del Partit Popular, aquí i a Madrid, perquè els fixos discontinus per a aquesta comunitat han estat, són i han de ser imprescindibles, si no aquesta economia, sobretot el sector turístic, no funciona. Vostès ho saben de més. Per tant, li presentaré una iniciativa, el nostre grup li presentarà una iniciativa, la votaran a favor -esper- per demostrar que defensen els interessos dels treballadors que tenen contracte de fix discontinu en aquesta comunitat autònoma.

Sembla mentida que no hagin comprès això i hagin fet feina. M'hauria agradat sentir que sí, que han anat a Madrid cada setmana per intentar convèncer el Govern que, amb les modificacions que faran ampliant el termini, els fixos discontinus de les Balears hi són i no rallam de 17.000, rallam de molt més sobretot a Menorca, però també a Mallorca i a Eivissa, que s'han quedat sense poder fer els sis mesos de feina que era el normal i pensar que açò els permet que l'any que ve per començar feina tindran... poden suportar la desavantatge de passar l'hivern sense ingressos, s'equivocuen.

Per tant, li deman, presentarem una iniciativa, si vol que la fem conjunta, la hi farem, però hem de defensar des d'aquestes illes, des de les institucions polítiques els fixos discontinus de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies. Ja està bé d'alarmismes. Ara no creuen ni en el Tribunal Constitucional. Això ja és el màxim, ser el Partit Popular, com els hem d'anar a assenyalar que vertaderament el Tribunal Constitucional no és res? No és absolutament res, que volen fer?, una passa enrere amb la regulació de fixos discontinus? Volen açò? Volen que tornem al principi quan els fixos discontinus no cobraven prestacions? Es va avançar molt en els fixos discontinus i justament ho varen fer governs socialistes a l'Estat i no podem fer una passa enrere. No podem fer una passa enrere i és així que és.

Segona qüestió d'alarma. El treball i els mesos de cotització dels treballadors fixos discontinus fonamentalment a l'hostaleria està regulada per conveni, per conveni que garanteix el temps de contractació per tenir prestacions. No hi ha hagut en aquest moment -i ho dic així de clar- cap expedient de regulació d'ocupació de fixos discontinus, ni un. Per tant, no facin alarmisme en aquest tema. Ni un expedient de regulació que afecti fixos discontinus que no han pogut treballar el temps necessari per cotitzar i aquesta és la realitat. Els afectats són els temporals, els que han acabat els contractes són els temporals. Els temporals, evidentment, són els que tenen la situació més difícil de tots.

El Govern de l'Estat, socialista, té clara la postura a favor de les prestacions a la gent i ho continuarem fent. Ja ho sé que vostè no valora el decret, faltaria més! Quan hi ha un decret i un govern que es compromet amb al gent que no té res. Això és aquesta mesura que -repetesc- a Balears 17.400 persones i, de fixos discontinus, cap expedient de regulació. Ni un. El sector turístic en allò que fa referència als fixos discontinus compleix el conveni.

Per tant, senyors, bona mesura i tant si ho és!

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 12307/09, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament del conveni de dependència.

La següent pregunta és relativa al pagament del conveni de dependència, la formula el Sr. Jaume Font. Té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, no sé quin conseller o consellera la contestarà, però la formul. Després d'haver fet dues preguntes sobre una sèrie de transferències en tema de benestar social, qüestions de dependència al Consell de Mallorca, en el mes de juny, on no se'm va saber contestar correctament, èticament sí, però correctament no, ara que ja tenim la liquidació de pressuposts del consell i es constata que els 10.600.000 euros -691.495 de dependència- no varen ser pagats per part del Govern, em podrien donar una explicació, una raó de per què no ha pagat aquest conveni de dependència de 10.700.000 euros el Govern al Consell de Mallorca?

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Font. Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Bon dia a tothom. Sra. Presidenta, gràcies. Efectivament, la voluntat d'aquest govern és signar aquest conveni. Supòs que vostè es refereix al Conveni de places concertades que tenim amb tot el conjunt d'entitats que efectivament dóna places residencials, dóna centres ocupacionals, etc., i dóna centres de dia bàsicament.

He de dir que efectivament aquest conveni és de difícil gestió, que afecta més de 1.700 places entre residències, centres de dia, centres ocupacionals, etc. Les ONG han de justificar plaça, han de justificar el copagament i fins que no es liquidi de manera correcta el conveni anterior no es pot signar el conveni al qual vostè es refereix.

Li puc garantir que hi ha una màxima cautela en aquests moments perquè, a causa de la mala gestió dels doblers públics de l'anterior govern, els interventors són molts durs i molt seriosos en aquest tema. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera, la gestió de l'antic govern els treurà de totes les piscines possibles, però anem a allò que hi ha.

Acaba de constatar que encara no han liquidat al conveni de 2007, amb la qual cosa s'acaba de constatar aquí que no s'ha firmat el conveni del 2008, i la presidenta del consell és capaç de posar-ho al pressupost, que cobrarà aquests 10.700.000.

Mirin, el que és evident és que la gestió de dependència i la tramitació dels papers és una vergonya aquí a Balears i a cada consell. Sabem que de cada deu, sis -sis- duen més de 12 i 13 mesos sense contestar. Em consta que vostè ho vol esmenar, però en aquest moment estam al 2009 i es constata que els doblers del 2008, que hi ha persones -dones i homes- que ja han mort durant aquest any 2009, que varen tramitar aquest paper al 2008, vostès no varen tancar el conveni del 2007 ni varen signar el del 2008 i han quadrat un pressupost dient que hi ha un conveni que és fals que s'hagués firmat. Això implica -això implica- aquest més de 21 milions d'euros que he dit sempre, apart dels 25 del finançament ordinari del consell, que es varen vendre a principis de l'any passat i no s'han complert.

Miri, els vull dir una cosa. En tema de benestar social per part seva, de l'esquerra, hi ha molt bones paraules sempre, fins i tot en duen la bandera. Els vull dir que hi ha moltes paraules i pocs fets. Pocs fets - i deixin que ho aprofiti- que són ben igual, ben igual que quan vostès reclamen la paritat. Basta veure aquest govern, són 10 a 5, 10 homes i 5 dones. Els fets són caparruts i vostès no creuen en dependència.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Crec que vostè està confós en el tema d'aquest conveni. Vull dir, la dependència no la gestionen els consells, tenen la competència efectivament per estatuts, però estam negociant el procés de transferència dels serveis. Per tant, la dependència es gestiona des del Govern de les Illes.

Vostè es refereix als convenis de places residencials i li he de dir, li ho he explicat i li he donat raons, li va contestar el Sr. Conseller Manera i vostè diu que no li ha contestat bé, jo li he donat raons i deuen ser unes raons que més o manco quadren perquè vostès, per exemple, l'any 2005 ho varen firmar el novembre; l'any 2006 ho varen firmar l'octubre, devien tenir dificultats semblants a les que nosaltres tenim per justificar i per quadrar.

El que li he de dir en aquest tema és que els que no creuen en afers socials i en benestar social són vostès. Miri, varen passar 2 milions d'euros -2 milions d'euros- d'ajudes econòmiques a les famílies necessitades al Palma Arena. Això no és creure en afers socials. Això és una vergonya pública que està en els documents comptables d'aquest govern i això és el que vostès varen fer!

Després li he de dir que els que no creuen en dependència són vostès. Ens varem trobar amb 5.000 sol·licituds a calaixos i a capses i amb un valorador contractat per gestionar la Llei de dependència. Això és el que vostès varen apostar durant l'any 2007 per a dependència. Aquest govern té 150 persones destinades a dependència i ha fet més de 15.000 valoracions. Això són dades objectives i concretes.

Això és el que li contest, Sr. Font.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, té la paraula el Sr. Moragues.

I.4) Pregunta RGE núm. 12308/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar.

I.5) Pregunta RGE núm. 12310/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a institut a Santa Eulària del Riu.

I.6) Pregunta RGE núm. 12309/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a educació digital.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Sí, Sra. Presidenta. És per demanar-li l'ajornament de les preguntes 4, 5 i 6 a causa del canvi en el Govern que s'ha produït avui matí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé.

I.7) Pregunta RGE núm. 12313/09, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a noves perforacions de pous.

Doncs passam a la pregunta núm. 7, relativa a noves perforacions de pous, la formula el Sr. Joan Boned. Té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Grimalt, vostè coneix i ho coneixem tots...

(Tall de veu a causa del micròfon)

Li deia que coneixem tots, vostè també, que l'aigua especialment a les nostres illes és un tresor. És un tresor que no sempre ha estat ben tractat. Tots coneixem també la situació en què en alguns moments s'han trobat els aquífers de les nostres illes, sobretot per una sobre explotació, amb la qual els hem deixat en molt mal estat. Malgrat que sembla ser -pel que hem sentit no fa gaire- que algun diputat encara no vol reconèixer ni es vol adonar de com es feien les coses a la passada legislatura i insisteixen que estava tot molt ben fet. Em temo que en temes d'aigua tampoc no es feia tan bé com tocava i quant als aquífers i als pous tampoc no era així i no hi havia un suficient control sobre les noves perforacions ni, molt especialment, sobre cap seguiment... com a mínim el que tocaria en l'execució d'aquestes perforacions.

Per això, li volíem preguntar, quins són els criteris generals que segueix la Conselleria de Medi Ambient a l'hora d'atendre les peticions de noves perforacions de pous a les nostres illes?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bàsicament, ens arriben dos tipus de sol·licituds de perforacions en funció del volum d'aigua que es vol extreure, si és inferior a 7.000 metres cúbics anuals se sol·licita una autorització d'explotació d'aigües subterrànies que està regulat pel Decret 51/2005. L'any passat vàrem rebre 400 sol·licituds i es varen fer 416 autoritzacions, ja que n'hi havia algunes de pendents de l'any anterior, i enguany de moment en duim 224, de sol·licituds. En relació als anys 2007 i 2006 hi ha hagut una davallada perquè estàvem al voltant de 550 sol·licituds. Supòs que la menor construcció en rústic deguda a la crisi econòmica ha influït en la davallada de sol·licituds.

En qualsevol cas supòs que vostè es deu referir més a les sol·licituds de més volum d'aigua, que són les superiors a 7.000 metres cúbics anuals o per un cabal superior a un litre per segon, que en aquest cas se sol·liciten concessions d'aigües subterrànies; en aquest cas quan l'aigua és d'ús agrari està regulat pel Decret 58/2006 i li he de dir que ja s'ha esgotat el banc d'aigua, per dir-ho de qualque manera, que preveia aquell decret. Per tant el que feim realment és aprovar poques noves concessions, i el que feim és anar recuperant concessions antigues que anam donant de baixa mitjançant visites d'inspecció quan veim que no s'usen, i l'aigua que es dona de baixa és la que llavors s'autoritzen noves concessions, perquè com li he dit el banc d'aigua que posava a disposició el decret està exhaurit i hem de donar de baixa concessions per poder-ne donar d'alta de noves.

En aquest cas enguany, o l'any passat, el 2008, hi va haver 38 noves sol·licituds per a usos agraris, de les quals se'n varen concedir 25 i hi ha una baixada important en relació a l'any anterior, el 2007, en què hi havia hagut 107 sol·licituds. Per tant estam parlant de poques noves sol·licituds de concessió d'aigua per a usos agraris. Això supòs que també indica la debilitat del sector agrari a les nostres illes perquè realment hi ha de cada vegada més poca demanda.

I per a la resta d'usos, de proveïment industrial, hi ha hagut 68 sol·licituds i se n'han concedit 52, i és en aquest aspecte on tal vegada s'haurà d'anar plantejant tancar alguns pous de proveïment en els casos en què l'aquífer estigui sobreexplotat, i sobretot en aquells casos en què hi hagi altres opcions per aconseguir aigua, bé sigui de dessaladora o d'altres recursos, com per exemple Sa Costera que ara s'ha posat en marxa.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Vol fer ús de la paraula el Sr. Boned? No.

I.8) Pregunta RGE núm. 12314/09, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla específic d'impuls de les TIC.

Doncs passam a la següent pregunta. És relativa a pla específic d'impuls de les TIC, que formula la diputada Margalida Mercadal. Té la paraula.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Quan vaig presentar aquesta pregunta el passat mes de maig feia pocs dies que el president Antich s'havia reunit amb Mariano Sacristán, el president de Turistec. Com els senyors i les senyores diputades segurament saben, Turistec és un clúster d'empreses dedicades a tecnologies de la informació i de la comunicació aplicades al turisme. Turistec està ubicat al Parc Bit de Palma i és un referent a nivell europeu, i té un gran potencial tant pel que fa a R+D+I com per la porta d'entrada al mercat de treball que representa.

Vam escoltar el president de Turistec fer una petició molt concreta al nostre govern; demanava la posada en marxa d'un pla conjunt d'impuls a les TIC proposant poder contractar una quantitat important de treballadors altament qualificats en matèria turística i en noves tecnologies, tenint en compte que aquest clúster podia ser receptor de llocs de treball estables en un futur no llunyà.

És per aquest motiu que li demano, Sr. Conseller d'Economia, quina opinió li mereix aquesta petició i tal vegada, donats els mesos transcorreguts, si hi ha alguna notícia més recent al respecte.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Mercadal. Sr. Manera té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament va haver-hi aquesta reunió del president amb el clúster Turistec, i se'n va demanar que es fes un pla d'actuació per les noves tecnologies. Li he de dir que en aquests moments aquest pla està pràcticament enllestit, s'han fet moltes reunions amb el món empresarial relacionat amb les TIC en tot el que afecta la innovació tecnològica a l'àmbit del turisme de masses, i en aquest aspecte podem dir que aquest pla en poques setmanes estarà ja enllestit i culminat.

Jo voldria simplement comentar que en aquest pla hi ha tres elements fonamentals que val la pena subratllar. El primer és que es tracta de crear nous nínxols d'ocupació precisament en aquestes àrees de noves tecnologies de la comunicació i de la innovació a l'àmbit turístic; jo li podria dir que en el marc de l'economia balear actualment és l'únic lloc on es poden veure brots veritables dintre del que és la generació d'ocupació i el creixement econòmic, seria en aquest àmbit de les TIC, del nou model de creixement, per dir-ho d'alguna forma. En segon lloc hi ha tot l'element d'internacionalització d'aqueixes empreses, és a dir, exportar-les cap a fora, el seu *know how*, la seva experiència, etc. I en tercer terme un element que considerem vital, que està en el Pla de la ciència i que es concretarà en aquest pla d'impuls a les noves tecnologies, és trobar instruments financers com societats de capital risc per donar cobertura a iniciatives emprenedores. Això són tres elements centrals d'aquest pla que, com dic, en poques setmanes es podrà donar a conèixer.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera. Vol fer ús de la paraula la Sra. Mercadal? No.

I.9) Pregunta RGE núm. 12315/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a centre d'atenció primerenca i desenvolupament infantil.

Doncs passam a la següent pregunta. És relativa a centre d'atenció primerenca i desenvolupament infantil, i la formula el Sr. Miquel Gascón. Té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, Sr. Thomàs, voldríem saber aquest nou centre d'atenció primerenca i desenvolupament infantil quins beneficis portarà als usuaris, nens i familiars, d'aquest centre.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Si els nins petits ja constitueixen un grup d'atenció a l'hora de dissenyar polítiques socials, educatives o sanitàries, és lògic per tant que els nins que a més presenten un trastorn del seu desenvolupament o estan en risc de patir-lo pugui rebre tota la nostra atenció i dedicació per potenciar la seva capacitat de desenvolupament. Per tant l'abordatge d'aquesta atenció primerenca i de desenvolupament infantil era una assignatura pendent a la nostra comunitat.

La planificació i el disseny d'aquesta acció cap als més petits es pot emmarcar dins un objectiu del Govern de dissenyar polítiques públiques per als més necessitats, i és fruit d'una feina i una col·laboració contínua des del novembre del 2007 a través d'una comissió tècnica interdepartamental. S'ha treballat d'una manera conjunta i multidisciplinària des de la Conselleria d'Afers Socials, des de la Conselleria d'Educació i Cultura i des de la Conselleria de Salut precisament per assegurar al màxim la integració familiar, escolar i social, així com l'autonomia personal dels nins. Ben aviat donarem a conèixer entre tots un pla integral d'atenció primerenca i desenvolupament infantil.

Dins l'àmbit competencial de Salut, ahir vàrem presentar aquest centre coordinador d'atenció primerenca i desenvolupament infantil que entra en funcionament a mitjans del mes que ve i estarà situat al centre de salut de la Casa del Mar de Palma. Les seves funcions principals seran donar una continuïtat assistencial coordinada entre les diverses conselleries, així com formar i informar els professionals de diferents àmbits i les seves famílies dels recursos més adients per rebre aquests nins una millor atenció, i per tant també desenvolupar i millorar estratègies de prevenció i de detecció precoç. D'aquesta manera ara començam una primera fase que

afecta els nins de 0 a 6 anys de la zona de ponent de Mallorca, i en aquests casos nins que tinguin trastorns dels seu desenvolupament podran canalitzar millor les seves necessitats i trobar les solucions adients. Després d'una avaluació podrem valorar l'extensió d'aquest recurs assistencial en el 2010 en el conjunt de les Illes Balears.

Per tant esperam i treballam perquè aquest programa pugui assolir els seus objectius i pugui significar una passa endavant per a l'atenció primerenca i el desenvolupament infantil, i aquests nins, que necessiten més cures que els altres, puguin tenir i gaudir una màxima autonomia personal.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Vol el Sr. Gascón fer ús de la paraula? No.

I.10) Pregunta RGE núm. 12316/09, de l'Hble. Diputat Sr. Ernest Ribalaiga i Briones, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres a la ronda de Ciutadella.

Passam doncs a la següent pregunta. És relativa a obres a la ronda de Ciutadella, i la formula el Sr. Ribalaiga. Té la paraula.

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Simplement volem saber quines són les causes de les obres que s'estan realitzant a la ronda de Ciutadella. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sr. Carbonero, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tots. Sr. Diputat, la ronda nord de Ciutadella és una variant que es va executar desenvolupament el conveni de carreteres del 1998. A una zona on la carretera passa per sobre d'unes antigues pedreres de marès es va produir un flonjall. Un flonjall és un gran clot, un clot de grans dimensions que es produeix per assentament de les terres que se varen utilitzar per omplir la pedrera; és a dir, aquestes terres per omplir són més blanques que els esforços que han de suportar, i per tant en lloc d'aguantar cedeixen i es produeixen a la part de l'asfalt, de l'aglomerat asfàltic, cruixen i un gran clot amb tot el que això suposa per al trànsit i sobretot per a la seguretat vial.

La solució màgica, que a més ha estat premonitòria d'altres temes que han anat sortint poc a poc, va ser el 2004 anar afegint capes successives d'aglomerat asfàltic, fins a quatre vegades, cada vegada que sortia el clot, el que incrementava el pes sobre les terres blanques i cada vegada que sortia el clot es feia més gros i a més sortia més aviat. Espectacular.

El que calia fer era una placa de formigó armat de 26 per 16 metres i un metre i mig de cantell, això és el que calia fer, recolzada sobre els punts forts existents a la perifèria de l'antiga pedrera, que és el que s'ha fet i s'ha solucionat de manera definitiva el problema.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carbonero. Sr. Ribalaiga, vol fer ús de la paraula?

I.11) Pregunta RGE núm. 12311/09, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment dels impostos per equilibrar els pressupostos.

Passam, doncs, a la següent pregunta i última...

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

...relativa a increment dels impostos per equilibrar els pressupostos. La formula el Sr. Francesc Fiol, nou portaveu del Partit Popular, al qual don l'enhorabona. Té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies. Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies també..., salut i don la benvinguda en nom de tot el Grup Popular als nous consellers i els desig, com és obvi, que tinguin sort i que les coses vagin bé, serà per bé de la nostra comunitat.

Sr. President, li adreç aquesta primera pregunta respecte d'una qüestió que preocupa moltíssim els ciutadans, com es pot imaginar. Tots coneixem la situació econòmica que vivim en el conjunt mundial, europeu, espanyol, i molt el que ens toca a nosaltres a les Illes Balears, i aquests dies passats en els mitjans de comunicació s'ha estat explicant profusament la necessitat de contenir la despesa corrent, de limitar els pressupostos de l'any 2010, perquè efectivament els ingressos, com ja havíem anunciat nosaltres, per cert, en el debat de la totalitat dels pressupostos d'enguany, no s'han produït de la manera prevista ni molt menys; s'han produït, el mateix Sr. Manera ho ha explicat, molt a la baixa. No es recapta, tenim menys recursos dels que necessitam i no podem tancar els pressupostos per a l'any que ve, segons -insistesc- es dedueix en els mitjans de comunicació del que diu el Govern. I s'insinua també la possibilitat que pugin els impostos, que hi hagi una major pressió fiscal als ciutadans de les Illes Balears.

Jo li formul aquesta pregunta, Sr. President, afinant un poquet més la pregunta literal que ve en el text que vostè té, que demana si el president fa comptes incrementar els impostos per equilibrar els pressupostos generals de la comunitat de l'any que ve, i li demana no si pretén incrementar els impostos, sinó si pretén incrementar la pressió fiscal, si es retirarà alguna deducció que existeix, es crearà alguna nou impost..., totes les variants que al final suposin una major pressió fiscal per als ciutadans. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Fiol. No, no feim comptes d'incrementar la pressió fiscal. És un tema que ja s'ha parlat dins el Govern i li vull dir que estam molt a prop ja de poder quadrar aquests pressuposts, que són molt difícils de quadrar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOI I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. M'alegra sentir-lo i esperar que tots puguem prendre bona nota. Esper i confii que vostè tenguí més paraula, i estic segur que és així, que el Sr. Zapatero, que va anunciar al principi de la legislatura que no pujarien els impostos, i ara pujaran els impostos per a tothom, per als que tenen i també pràcticament per als que no tenen, perquè es tocan els impostos indirectes i afectaran totes les butxaques de tots els espanyols, però bé, prenc molt bona nota i esperem que sigui així.

El que passa, Sr. President, és que estam i vivim preocupats per la possibilitat de tancar aquest pressupost com és menester. La finançació, el pacte de finançació, ha estat un desengany. Segons es va anunciar aquí fa un mes i mig havien de venir el primer any 250 milions d'euros; ara ja parlen els mitjans pràcticament de la meitat. Ens preocupa moltíssim que tot el procés que havia estat el gran pacte que ens havia de salvar financerament no es produeixi. Primera qüestió, per tant, que farà molt difícil aquesta promesa que fa avui vostè de quadrar aviat els pressuposts.

Segons qüestió. Els impostos, la recaptació impositiva, han caigut, com he dit abans, d'una forma molt considerable; per tant els recursos no arribaran. Digui'm per tant, Sr. President, com és possible que en aquestes circumstàncies, si perd una oportunitat com la que ha tenguut ahir horabaixa amb la remodelació del Govern de reduir govern, de reduir alts càrrecs, de reduir despesa pública, que és una de les qüestions principals per resoldre aquesta qüestió, l'ha malbaratada d'una forma tan evident, digui'm per tant com podrà resoldre aquest problema. De totes formes quedam a l'espera els pròxims dies que es presentin els pressuposts en aquesta cambra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol.

(Aplaudiments)

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Fiol. Miri, com se suposa vostè fa al·lusions a nivell d'Estat, i a nivell d'Estat fan unes determinades polítiques i jo li puc respondre de les polítiques que feim aquí, i li puc assegurar que nosaltres no augmentarem la pressió fiscal.

En segon lloc li he de dir que no puc estar d'acord amb el que vostè em diu que la finançació ha estat un desengany perquè per a aquest any es preveuen 210 milions d'euros que, miri, Sr. Fiol, això ja és el doble del que el Partit Popular va posar a la finançació que va fer el 2001. Només la primera graduació del nou sistema de finançament que és el doble del que tot el sistema de finançament va suposar per a aquesta comunitat autònoma amb un govern de l'Estat que, com vostè sap pareix que em vol expressar, compleix més les paraules que el que hi ha ara. Només això ja és el doble. El sistema de finançament no és un desengany perquè suposarà que aquesta comunitat de forma gradual, i així ho vaig explicar aquí, dins aquesta sala, la comunitat autònoma es posarà a la mitjana, que és una fita històrica per a aquesta comunitat autònoma. Aquesta comunitat autònoma mai no ha estat a la mitjana dels ingressos quant al que és el sistema de finançament. Per tant en aquest sentit, Sr. Fiol, ja no puc estar d'acord amb això.

Miri, quant a la remodelació del Govern vostè diu que jo he perdut una oportunitat. Com se suposa això és una competència del president, i el president ha fet... No, no, jo ja ho sé i a posta l'exercisc, i ha fet la que ha cregut més necessària en aquests moments sense perjudici que jo ja he avisat en distintes ocasions, i també ho he avisat el dia que vaig explicar la remodelació, que estam treballant amb un sector públic que la legislatura passada va augmentar un 60%, i que per tant necessitam posar-hi més seny i més sentit comú. No es fa en dos dies això, Sr. Fiol. Estam fent feina en aquest sentit, i estam fent feina en una llei de control del sector públic, que molta falta ens fa, també, vists els antecedents en aquesta comunitat autònoma.

Per tant el que m'agradaria, i ho dic, com deia algun president del govern d'Espanya anterior, "*sin acritud*", m'agradaria que fos possible que en tots aquests grans temes poguéssim parlar amb vostès i poguéssim arribar a acords amb vostès, perquè crec que són temes molt importants. Per la resta li puc assegurar que hauré de reduir despesa corrent i hauré de prioritzar, cosa que hauran de fer tots els governs del món, i cosa que estan fent les empreses i estan fent les famílies. Ho hauré de fer així en els pròxims pressuposts, i tots, per tant, ens hauré d'arromangar per servir amb el que tenim de la millor manera als ciutadans i a les ciutadanes. Ja ho estam fent: hem creat la comissió del seguiment del Pacte per la competitivitat, l'ocupació i la cohesió social...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

...i per tant aquest govern ho fa conjuntament amb la societat civil.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

Em demana algú la paraula? Sr. Moragues, la té.

II. Interpel·lació RGE núm. 7103/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern de les Illes Balears en relació amb la policia local turística.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila)

Gràcies, Sra. Presidenta. És per demanar també l'ajornament de la interpel·lació que estava prevista a l'ordre del dia d'avui per motiu de la remodelació a què feia referència abans.

LA SRA. PRESIDENTA:

Doncs queda per a una propera ocasió.

III. Moció RGE núm. 9807/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de transport ferroviari, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6679/09.

I passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació de la moció presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa a política del Govern en matèria de transport ferroviari.

Sr. Pastor, té la paraula per defensar la moció.

Hem de dir que el Grup Parlamentari Mixt tenia presentada una esmena i ha estat retirada.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Hem de reconèixer que avui venim a aquest Parlament certament desconcertats; partíem de Manacor avui de matí, aproximadament damunt les nou del matí, pensant que la majoria de l'Ajuntament de Manacor es faria valer, que Unió Mallorca i el Partit Popular, tal com marcava l'esmena presentada per aquest partit, d'ahir, marcarien avui una majoria i que reflectiria realment la voluntat dels ciutadans i ciutadanes de Manacor. Però no ha estat així, i la pregunta és: què està passant?

Alguns parlamentaris que ja fa algun temps que som en aquest Parlament enyoram aquells debats de l'estat de la comunitat, quan Unió Mallorca sortia, estant al Govern o donant suport al Govern, i el president començava a tremolar. Els mateixos mitjans de comunicació seguien amb molta expectació què faria Unió Mallorca. Què ha quedat d'aquella Unió Mallorca que defensava els interessos dels seus ciutadans?

Començaré fent una cronologia ...

(Alguns aplaudiments)

... una cronologia dels fets, intentaré ser breu. Ja fa una sèrie de legislatures, quan el tren va tornar arribar a Manacor, el seu batle, aleshores Miquel Riera, al cel sia, va dir: no deixarem que el tren torni passar per damunt del passeig ferrocarril. A la passada legislatura, el batle de Manacor, el diputat que els parla, vàrem presentar iniciatives al ple de l'ajuntament i vàrem dir tots que no volíem el tren per damunt, la majoria. Vàrem demanar al Govern de les Illes Balears que el tren fos soterrat i el seu pla així ho va recollir. Exactament igual un anterior conseller va proposar i va consensuar amb l'Ajuntament d'Alcúdia un traçat amb l'ajuntament, que va ser aprovat i consensuat, el Sr. Quetglas, també al cel sia.

Què ha passat perquè una minoria de representació dels ciutadans d'aquestes Illes Balears facin canviar tot el que la majoria d'aquesta comunitat pensa?

Aquest tren no és un projecte de govern, aquest tren és un caprici i un projecte d'una conselleria i d'un partit polític.

(Alguns aplaudiments)

Una part del Govern diu que volen un traçat per a Alcúdia i volen tren-tram en superfície per a Manacor. Una altra part del Govern, dins els despatxos, d'amagat i als plenaries de l'Ajuntament de Manacor, diu que no vol el tren-tram, i una altra part del Govern, la del Sr. President, intenta consensuar les dues parts.

M'agradaria saber per a aquest Govern i per a vostès, senyores i senyors diputats, quina diferència hi ha entre els ciutadans i ciutadanes d'Alcúdia i quina diferència hi ha entre el batle de Manacor i el batle d'Alcúdia, a part del seu color polític? Quan el batle d'Alcúdia diu que no vol un traçat, el Govern diu: si l'Ajuntament d'Alcúdia no accepta aquest traçat, no hi haurà tren fins a Alcúdia. Si el batle de Manacor i el seu ajuntament diuen: no volem el tren-tram en superfície, ens seiem amb el Sr. Flaquer, president d'Unió Mallorca, i pactam compensacions perquè vosaltres ens voteu a favor del tren-tram en superfície, passant per damunt la votació i passant per damunt la voluntat d'un poble com és Manacor.

Una altra pregunta que ens fariem és saber quin pacte tenim que ens governa? És una bona pregunta, que dos anys i mesos després d'haver pres possessió en el Govern, a dia d'avui estiguem discutint quin model volem per a Alcúdia i quin model volem per a Manacor de tren, aquell projecte estrella del govern del pacte de progrés a dia d'avui encara no ha definit quin model vol dur endavant. Em remet als fets, ahir, Unió Mallorquina presenta una esmena de substitució, que diu, que demana suspendre tota tramitació i execució d'obres mentre no s'hagin estudiat totes les alternatives de traçat i s'hagi consensuat aquest traçat amb els ajuntaments afectats. És a dir, no han consensuat aquest projecte amb els seus socis de govern.

Vostès ens podrien explicar què varen pactar la Sra. Munar i el Sr. Antich per dur al Partit Popular de l'oposició? Ho sospitam, però encara al dia d'avui no s'han atrevit a dir-ho.

Ens agradaria aquí i ara, amb veu ben alta, dir que el Partit Popular es manté exactament en la mateixa postura i demana respecte als seus ajuntaments, demana respecte als governs municipals. On són aquests nacionalistes que demanen que les coses de les Illes Balears es facin des de les Illes Balears? On són aquests nacionalistes? On són els nacionalistes que no demanen que les coses d'Alcúdia i les coses de Manacor es facin des d'Alcúdia i des de Manacor? On són?

(Alguns aplaudiments)

La veritat és que, senyores i senyors diputats, avui pot ser un dia en què aquest pacte quedi en total evidència, hi ha hagut qualque mitjà de comunicació i qualque polític que ha dit que ha dit que la meua intenció era únicament i exclusivament de dividir el pacte de Palma. A vostès els pareix necessari que jo pugui a aquesta tribuna, aquí, avui, en bon dimarts de matí, a evidenciar que hi ha una divisió dins el pacte? Si cada vegada que tracten vostès un tema de calat es divideixen i es barallen públicament, a vostès els pareix necessari que jo faci aquest esforç? Si aquest esforç està fet, si la pròpia societat ho sap.

Escoltin, què passa amb Son Espases; què passa amb Son Baco; què passa amb el segon cinturó; què passa amb les carreteres?

(Alguns aplaudiments)

Vostès estan units perquè sigui necessari que jo avui pugui aquí i escenifiqui que vostès estan dividits? No, jo avui puj aquí i escenific la voluntat dels pobles d'Alcúdia i de Manacor, perquè així m'ho han demanat els propis ciutadans. I crec que avui fem un flac favor si tots nosaltres no som capaços de respectar aquesta voluntat. Vostès tenen un batle a Alcúdia, els seus regidors d'Alcúdia varen votar en contra del traçat que els presenta la Conselleria de Mobilitat; aquests mateixos regidors i aquest batle havien pactat amb un govern de vostès, amb un govern de progrés, un traçat que vostès avui els ho canvien. I vostès avui deixaran els seus regidors i regidores d'Alcúdia en total evidència, perquè a vostès avui, aquí, els importa més mantenir un pacte i els cotxes oficials que no defensar les persones que són cada dia al carrer i que es veuen cada amb els seus ciutadans. I en poden riure, per què saben què és, vostès, que riuen tant, senyors socialistes, no han tengut mai l'oportunitat de ser a un ajuntament perquè ni els seus propis partits els han volgut. I si qualque dia son a un ajuntament

aprendran a respectar molt més la propera, en aquest cas, la proximitat dels ciutadans.

M'agradaria, veig que al president no li interessa aquest debat, m'agradaria que el senyor president pogués posar un poquet d'ordre i un poquet de seny. Però crec que avui hi haurà una notícia més trista, varem tenir l'oportunitat de rebre, amb moltíssima simpatia, al conseller de Medi Ambient i al conseller de Turisme; per casualitat, quan es debatien les carreteres en el Consell de Mallorca i el BLOC es va atrevir a dir que no volia les carreteres d'Unió Mallorquina, com sol ser habitual hi va haver una provocació. Aquest passeig que els mostr, això és el Passeig Ferrocarril, és per on el pacte vol passar el tren. Bé, curiós, el Sr. Nadal, el Sr. Grimalt i la Sra. Julve, venen a Manacor a passejar-se amb bicicleta per damunt el carril bici del Passeig Ferrocarril. Dir-los, el Sr. Nadal imagino que no feia comptes tornar venir a colcar amb bicicleta, però dir-los a la Sra. Julve i al Sr. Grimalt que si escoltam el conseller de Mobilitat no hi tornaran pujar pus mai més.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per a fixació de posicions, en primer lloc té la paraula el representant del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Debatem en aquest punt la polèmica qüestió dels traçats dels trens i volem destacar que aquesta moció té sentit, per dos motius que consideram relacionats i que no podem deixar de tenir en compte: primer motiu, una expressa voluntat, expressada en el pacte de governabilitat, de donar una empena al transport col·lectiu i molt especialment a la millora del transport ferroviari a l'illa de Mallorca; segon motiu, un conveni ferroviari, firmat amb el Govern de l'Estat, que garanteix que, primera vegada, es faci una inversió important per part de l'Administració Central a la xarxa ferroviària balear. A la vista d'aquests dos motius, el Govern ha posat en marxa els estudis i tramitacions per a, entre d'altres coses, allargar la xarxa de tren fins Alcúdia i fins Artà.

Les peculiaritats característiques de la nostra geografia, el creixement de les ciutats produït al llarg dels anys, han provocat que l'elecció dels traçats d'aquest allargament de xarxa sigui complicat i ple de dificultats. I són aquestes complicacions i aquestes dificultats les que provoquen que tots els partits hagin de fer equilibris a l'hora de fer el seu posicionament sobre el tema; no creim des d'Unió Mallorquina que ningú, ni vostè, Sr. Pastor, estigui en condicions de donar moltes lliçons sobre posicionaments en relació amb allargaments de traçats i de xarxa ferroviària. Per què? Perquè no és el mateix receptar que prendre; no és el mateix enfrontar la definició de traçat des del Govern i des del pacte que des de l'oposició; no és el mateix emetre un posicionament des de les institucions supramunicipals que admetre-ho des dels ajuntaments, i no és el mateix que el projecte afecti un únic municipi que afecti diversos municipis o un grapat de municipis.

Els primers que fem equilibris som els d'Unió Mallorca, ho reconeixem; des d'Unió Mallorca consideram que els traçats s'haurien de fer des del consens amb els ajuntaments afectats i una vegada estudiades totes les alternatives possibles. Per això varem presentar una esmena que anava en aquesta línia, que consideram de sentit comú. Ara bé, no només fem equilibris els d'Unió Mallorca, perquè en el passat ja varem viure una situació molt similar amb el traçat del tren al nucli de Petra. Aleshores, n'hi va haver que defensàrem amb rotunditat que el parer de l'ajuntament era, a efectes pràctics era vinculant. Aleshores n'hi va haver que, Sr. Pastor, deien que la conselleria no només havia de primar l'opinió del municipi, d'un municipi, i així el portaveu del PP textualment deia, aleshores: el que tampoc pot oblidar la conselleria en cap cas és que es tracta fer un ferrocarril l'exploració del qual sigui raonable i que hagi de ser un ferrocarril que serveixi els interessos de tota Mallorca, no els interessos exclusius d'un municipi. Això deia el portaveu del Partit Popular.

I és el mateix PP, per tant, que ens il·lustre que els acords municipals s'han de tenir en compte, però que no poden arribar a ser vinculants. Bé, i aleshores n'hi va haver que varen convocar un referèndum -que no sé què diria avui el Sr. Rajoy d'aquest referèndum- i que en virtut del mateix varen defensar que el tren havia de passar per dins el nucli urbà i pel traçat antic. I n'hi va haver uns altres, aleshores també, que justament varen defensar el contrari, que el tren havia d'anar per un traçat nou i fora del nucli. Reiter: tots fem forts equilibris, perquè no és un tema fàcil.

Bé, com és sabut, ahir es varen produir novetats importants en relació amb aquest tema que ens ocupa, la Comissió Mixta, prevista en el conveni ferroviari, aquesta comissió es va reunir i va decidir ajornar la prolongació del tren fins Alcúdia, que no es farà aquesta legislatura. Entenem, per tant, que no té sentit votar la moció en aquest punt, perquè el tren fins Alcúdia i el seu traçat ha quedat fora de l'agenda política.

De totes maneres, li oferim una transacció de substitució que en un primer punt diria el següent: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a aturar la tramitació del projecte ferroviari de prolongació del tren fins Alcúdia i destinar el finançament previst a altres projectes ferroviaris".

En relació amb el pas del tren per Manacor, és públic que el comitè d'Unió Mallorca, i vostè ho ha dit, a la capital del Llevant, a Manacor, no veu gens clar que aquest projecte sigui l'encertat per fer el pas per Manacor del tren fins Artà. Així, hem intentat defensar que s'haurien d'estudiar totes les alternatives abans de tirar endavant aquest projecte, per això, en relació amb aquest tema, li oferim una segona transacció, que diria el següent: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a presentar, en un mes, les alternatives més viables al tren-tram dins el casc urbà de Manacor".

No ens enganyem, la manca de consens entre les administracions farà que els projectes pateixin un endarreriment. Entenem que la recerca del consens, s'ajorni o no el projecte, continua sent una necessitat, però sense que es pugui donar a entendre que aquest consens sigui vinculant, com deia el Partit Popular.

Entenem que s'han d'estudiar totes les alternatives, també les prioritzades o proposades per la Conselleria de Mobilitat, lògicament. Entenem que el tren fins Alcúdia ha quedat posposat i que ha quedat fora de l'agenda política, i entenem que el tren-tram és una de les opcions existents per travessar el nucli de Manacor, una de les opcions, no l'única opció. I en conseqüència, la nostra proposta és reiterar la necessitat d'anitzar totes i cadascuna de les opcions, sense excloure-ne cap de partida.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM, el Sr. Llauger té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades. Els diputats del nostre grup parlamentari volem més tren. Ho podem dir amb la credibilitat de qui fa anys que ho proposa i la credibilitat de qui ha defensat que l'impuls de la xarxa ferroviària sigui una de les senyes d'identitat d'aquest nou govern de coalició progressista. Més tren i menys autopistes, aquest és un eslògan que hem utilitzat durant anys i que condensa la idea de canvi de patró de mobilitat que volem per a aquest país. I vull començar recordant per què volem tren.

Seria innecessari si no ens trobàssim allà on ens trobam, en un moment que el debat sobre els projectes ferroviaris ha derivat pels camins de la política amb minúscules, de la política de vol més baix, en un moment que els posicionaments respecte d'un projecte o d'un altre projecte tenen més a veure amb estratègies partidistes de mirada curta que amb consideracions sobre mobilitat, sobre territori o sobre interès general.

Volem tren perquè l'impacte del tren sobre el territori és menor que el de les autopistes, no és difícil entendre que un camí de 8 metres d'amplada consumeix menys sòl que un camí de 80 metres d'amplada. Volem tren perquè és energèticament més eficient que qualsevol altra forma de transport per carretera. No hi seria de més pensar com hem de fer la nostra contribució a la protecció del clima; l'escalfament global és una cosa que sona planetària i per tant llunyana, però és la principal amenaça ecològica a què s'enfronta la família humana. Tampoc no hi seria de més recordar que les emissions de gasos hivernacles a les Illes Balears se situen en un 75% per damunt del nivell de l'any 1990, l'any de referència de Kioto respecte del qual respecte només podríem pujar un 12%.

I volem tren perquè és la millor manera de construir un sistema efectiu de transport públic, a les Balears hi ha un parc de 878.000 vehicles a motor, en xifres del 2007, és a dir, gairebé un vehicle per habitant, una taxa que supera la de la Unió Europea i que hem d'intentar canviar. Intentar canviar aquesta hegemonia del transport privat és una aposta no només a favor de la preservació del territori i de l'estalvi energètic, sinó també a favor de la seguretat i de la cohesió social.

Volem tren i el volem, com és lògic, amb la participació, el diàleg i el consens que sempre hi ha d'haver entorn de projectes que tenen un impacte territorial i una incidència social; un diàleg i un consens en què els ajuntaments hi han de tenir el paper destacat que els correspon. Vaig amb això al primer punt de la moció, que ens insta, cometes, "a respectar els acords de plenari dels ajuntaments d'Alcúdia i Manacor en relació amb els projectes de prolongació del tren fins Alcúdia i del tren-tram dins Manacor".

Demandar al Govern que respecti acords municipals no deixa de ser curiós; aquest govern, i volem creure que tots els govern del país, no només respecta els acords municipals sinó que els pren en consideració i els té en compte a l'hora de definir els projectes de manera definitiva.

Així ho ha fet la Conselleria de Mobilitat i Ordenació del Territori que ha mantingut una relació continuada amb els ajuntaments de Manacor i d'Alcúdia. Els ajuntaments han de tenir un paper principal en el benentès naturalment que la consideració cap a les posicions de cada ajuntament s'ha de compaginar amb les dels altres ajuntaments, amb l'interès general i amb les valoracions tècniques que es facin des del punt de vista de la mobilitat i de l'impacte territorial.

Una cosa semblant podem dir respecte de l'estudi d'alternatives. El punt 4 de la moció del Partit Popular parla de presentar unes altres alternatives. Què es pensen que hem fet des de la Conselleria de Mobilitat més que estudiar totes les alternatives possibles i decantar-se per la millor des del punt de vista de l'impuls al transport públic, de la protecció del territori, del cost econòmic i de la viabilitat tècnica?

L'estudi de les diferents alternatives és en primer lloc un imperatiu de legalitat i és també una manera de funcionar d'una administració amb responsabilitat en obres públiques que té la voluntat de fer les coses amb rigor. Per aquest cantó, per tant, no volem lliçons. El problema és, potser, que alguns entenen que estudiar totes les alternatives ha de voler dir, a la força, concloure que la millor és la que ells defensen.

Anem ja cap a Alcúdia i cap a Manacor, cap a Alcúdia en primer lloc. La moció ens proposa que el Parlament manifesti la seva total oposició al Projecte del traçat nord del tren d'Alcúdia. Des d'aquest punt podríem dir com a mínim que és políticament més honest que l'esmena que el mateix Partit Popular ha presentat al Projecte de Llei de mesures ambientals per impulsar la inversió. Una esmena que tracta d'establir per llei l'anomenat corredor sud que tothom sap que és un traçat poc menys que impossible; un traçat de gran impacte ambiental sobre la zona de l'Albufera; un traçat de gran dificultat tècnica i, el que és pitjor, un traçat que va a la zona del Fogueró, cosa que en termes de traçat entre poblacions és l'equivalent a dir que no va enlloc.

Els que parlen d'arribar a la rotonda del Màgic -i perdonin-me una toponímia tan poc nostrada i tan per a iniciats a la zonencara no han explicat com s'hi podria arribar. És a dir, si el tren arriba a Alcúdia hi ha d'arribar en paral·lel a la carretera existent, que és la manera d'aprofitar una ferida ja oberta sobre el territori, i ha d'arribar al poble, des d'on podrien en un futur partir línies de tramvia o tren lleuger cap a les badies de Pollença i d'Alcúdia. Així ho ha defensat la Conselleria de Mobilitat mitjançant estudis fets amb tot el rigor i exposats a la participació pública amb tota la transparència.

Tots els grups municipals s'hi oposen, és cert i de manera aferrissada. La conselleria no té la voluntat de fer un traçat contra l'opinió del consistori en ple. En això, senyors diputats del Partit Popular, serem molt més respectuosos, en la posició dels municipis, del que ho va ser el govern anterior amb municipis com per exemple el de Campanet.

El Govern per tant, no anirà contra l'acord unànim de l'Ajuntament d'Alcúdia, ara bé, tampoc no farà coses insensates com optar per un traçat que qualsevol consideració de mobilitat o d'impacte territorial desaconsella. No s'anirà pel sud. El Govern no farà un traçat que té tots els informes tècnics i ambientals en contra. Un traçat que si ara aparcam el projecte en la mesura que diu l'esmena presentada *in voce* per Unió Mallorquina tampoc no reclamarà ningú, una prova que els que s'oposen al corredor nord en realitat s'oposen a l'arribada a Alcúdia del tren.

La conselleria ja ha fet les gestions, tal com ha sortit als mitjans, perquè les inversions previstes per a Alcúdia no es perdin. Es podran dedicar a una actuació tan necessària com és l'electrificació de les línies que suposarà una millora de qualitat i d'eficiència energètica. Des del BLOC aplaudim la capacitat de la conselleria d'impulsar el tren d'una manera o d'una altra. Ara bé, aquest no deixa de ser un capítol que ens deixa un regust amarg. Alcúdia passarà a la història d'aquests anys amb el trist honor d'haver estat el poble que no ha volgut tren.

Manacor, ara. La proposta del Partit Popular diu que el Parlament de les Illes Balears -cometes una altra vegada-"manifesta la seva total oposició que el tren tram torni a passar per l'antic traçat del Passeig Ferrocarril i divideixi d'aquesta manera el nucli urbà". Una primera incorrecció, el tren tram no tornarà a passar pel Passeig Ferrocarril perquè el tren tram no ha passat mai pel Passeig Ferrocarril. Hi pot haver passat un tren, però no un tren tram, que és un altre tren de característiques diferents i que en tram urbà funciona com un tramvia.

Una altra vegada a més es tracta d'una proposta de pur rebuig, sense proposta alternativa, ho entenem. Entenem que és difícil triar entre alternatives com les següents: primera, que el tren no passi per Manacor i que el trajecte entre l'estació de Palma i l'estació d'Artà s'hagi de cobrir a peu, supòs que això no és el que vol l'Ajuntament de Manacor; segona, que el tren que cobreixi aquest projecte faci una voltera per les finques del voltant, també suposam que l'Ajuntament de Manacor no vol aquesta solució, i tercera, un soterrament que sens dubte causaria moltes molèsties i protestes, posam en dubte que l'Ajuntament de Manacor el defensi de manera clara i oberta.

Una vegada més l'oposició a un projecte concret es confon amb l'oposició al mateix tren i una vegada més la política entesa en el sentit més baix passa per damunt de l'interès general. L'equip de govern de Manacor ha optat per oposar-se al Govern, ha optat per intentar el desgast del Govern en lloc de posar-se al capdavant de l'aposta per un projecte a favor de la modernització de la ciutat i si volen alguna prova que els recursos públics es posen a favor d'aquesta tasca de desgast del Govern el cap de premsa de l'Ajuntament de Manacor es troba avui a Palma organitzant una manifestació contrària al tren tram al seu pas per Manacor. No sabem, Sr. Pastor, si ho sap el regidor d'Urbanisme d'AIPC, del seu equip de Govern, que va votar a favor del pas del tren tram en superfície per Manacor.

Des del BLOC defensam la solució del tren tram tal com es defensa des de la conselleria. No només és més fàcil tècnicament i més econòmica, sinó que entenem que és la millor per Manacor. Les ciutats europees modernes, senyors diputats i senyores diputades, no tenen trens per enmig, en superfície, però tenen tramvies. Pensam a més que en aquest cas la política ha estat de transparència i de diàleg. Si és necessari reforçar la informació i el diàleg, en la línia del que proposa l'esmena *in voce* d'Unió Mallorquina, que és fàcil, no en podem tenir por. Si hi ha bona voluntat per part de tothom, de la informació i del diàleg se'n derivarà l'opció per la solució més assenyada.

Acab per on començava, volem més tren. Volem més tren i entenem que des de la Conselleria de la Mobilitat s'avança en la direcció dels que volem més tren. Molts d'altres haurien d'aclarir en quina direcció volen avançar o, simplement, haurien d'aclarir si volen avançar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Dalmau té la paraula.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, sembla que ens ha servit de poc aquesta aturada estiuenca perquè els arguments del Partit Popular pel que fa a transport ferroviari no és que siguin els mateixos, sinó que encara van amb més demagògia possible. Malgrat les explicacions que en aquesta Cambra va poder donar el conseller de Mobilitat el passat mes de juny en el debat de la interpel·lació de poc han servit per canviar els arguments del màxim representant de l'oposició.

Miri, Sr. Pastor, ha pujat aquí avui a aquesta tribuna amb l'únic argument vàlid i amb el que tenia més pes que ha estat el de presentar-nos una fotografia amb uns senyors amb bicicleta. Això és l'argument amb més pes que avui ens ha pogut presentar a aquesta cambra. Avui, Sr. Pastor, el tema que ens ocupa és bastant més seriós. Quan vostè seu aquí a aquest escó -i ho fa com a diputat- ha de conèixer també i ha de ser conscient que també és batlle d'un municipi importantíssim de Mallorca com és Manacor, d'una ciutat que és fidel reflex del que pot ser una capital quant a la mobilitat i que vostè és batlle les 24 hores i per tant, ha de saber que com a batlle s'han de defensar els interessos de tots els manacorins i de totes les manacorines i no només d'una petita part que mostra el seu rebuig a aquest tan aclamat projecte de mobilitat.

Senyores diputades i senyors diputats, des del Grup Parlamentari Socialista som coherents amb el nostre missatge atenent a la realitat del transport públic amb l'illa de Mallorca i amb la voluntat de potenciar aquesta modalitat, si feim una aposta clara per al desenvolupament i la modernització de la xarxa ferroviari ho feim conscients que és necessari per al desenvolupament de la nostra illa.

No estam d'acord, com és evident, amb cap dels punts presentats perquè ni molt manco tenen a veure amb la realitat amb la qual avui treballa la Conselleria de Mobilitat i així ho ha pogut expressar tant el portaveu del BLOC com el portaveu d'Unió Mallorquina. Parlam de la moció derivada de la interpel·lació que es va produir el mes de juny i si ja el PP fent de profeta proclamava la fi del transport públic a Mallorca, res més lluny de la realitat, ara proposa que, amb la votació d'aquests punts, a la moció que presenten, condemnem el transport ferroviari a l'ostracisme.

Per això, m'agradaria anunciar el nostre suport a l'esmena presentada *in voce* per part d'Unió Mallorquina. M'agradaria que fessin una reflexió i la consideressin com a vàlida i, una vegada més, li diré que el Govern té una aposta ferma pel transport ferroviari, per la modernització del transport públic col·lectiu perquè creu amb la seva necessitat d'ampliar la xarxa actual perquè creim amb la necessitat d'apostar per més freqüències, perquè creim en la millora de la qualitat del servei i, així, repercutir amb els ciutadans i ciutadanes una aposta decidida per un model de transport necessari i coherent amb les nostres limitacions territorials i coherent també amb el nostre futur.

Ja vaig comentar a la meua intervenció del passat mes de juny, que coincidia amb el debat de la interpel·lació, que si avui parlam d'inversions ferroviàries ho feim perquè hi ha hagut una sintonia esplèndida i magnífica entre el Govern de les Illes Balears i el Govern d'Espanya. Un enteniment que alguns criticaven, però que l'únic argument que tenien i que precisament utilitzen per criticar-lo és que no ho varen aconseguir mai. No varen aconseguir mai que el Govern de l'Estat signàs un conveni amb el Govern de les Illes Balears de més de 440 milions d'euros i fes una aposta ferma i decidida per aquesta modalitat ferroviària. Hem de ser conscients d'aquest fet i hem de felicitar tant el Govern de l'Estat com el Govern de la comunitat autònoma per aquest magnífic acord.

Vostè, Sr. Pastor, parlava efectivament que no volen que el tren torni a passar pel passeig, és que aquí comença un dels primers problemes: no és el tren el que ha de tornar passar pel passeig, és una modalitat distinta, és un tren tram, un model molt distint, un model que aposta per la integració dins la ciutat i que generarà una millora a la mobilitat de la comarca de Llevant i la farà valer com a una capital de la comarca quant a la mobilitat geogràfica. Per tant, seguir aquest argument en la lluita política és bastant banal.

Al final, Sr. Pastor, la conclusió que he pogut extreure del Grup Parlamentari Socialista, és la següent: vostè, una vegada més, ens ha demostrat durant la seva intervenció que l'únic que ha pretès aconseguir amb la seva intervenció ha estat beneficiar-se en la seva carrera política a costa del tren tram fins a Artà. Aquesta és l'única conclusió que hem pogut extreure i per tant creim que, en aquest camí, a poc acord arribarem.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Vol fer ús de la paraula el grup proponent? Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Poques novetats en les intervencions dels tres portaveus de les distintes formacions polítiques. M'agradaria començar pels motius que ha donat en aquest cas el portaveu d'Unió Mallorca. Consensuar i fer equilibris, bé, ens explicarà després en què consisteix per a vostè consensuar i fer equilibris. Vostès ahir, quan varen presentar l'esmena i la varen registrar a aquest parlament, l'havien consensuada i havien previst l'equilibri? O es varen amollar sense saber si hi havia equilibri o si no hi havia equilibri? Això, a vostè, li sembla seriós i responsable, que en 24 hores vostès canviïn d'opinió i se'n donin que rompen l'equilibri? Escolti, han hagut de passar 24 hores per adonar-se'n que es rompia l'equilibri. Està molt bé, Sr. Melià, està molt bé. Equilibrista, cregui'm que no ho és massa.

Bé, no és un tema fàcil i és clar que no és fàcil, és que els seus d'Alcúdia i els seus de Manacor no pensen el que vostès votaran avui, com ha de ser fàcil! És complicat i difícil, però vostè continuarà assegut a aquest parlament i els de Manacor i els d'Alcúdia hauran de donar la cara davant els seus ciutadans. Per a vostè és difícil durant una hora i mitja, per als seus companys d'Alcúdia i de Manacor és difícil per molt més temps. Per tant, solidaritat del seu partit cap als seus regidors i regidores, avui, cregui'm que molt poca.

El que em sorprèn és la intervenció del BLOC i la del Partit Socialista. El Sr. Xisco Quetglas, al cel sia, el Sr. Xisco Antich, el Sr. Miquel Ferrer, aleshores batlle d'Alcúdia i ara també, i el Sr. Jaume Font, també aleshores batlle de Sa Pobla, s'asseuen a la biblioteca d'Alcúdia i consensuen amb l'ajuntament un traçat. Ara vostès, avui, a un govern on hi havia el Sr. Mateu Morro i el Sr. Pere Sampol, als quals anava bé aquest projecte, vostès avui diuen que aquest projecte és inviable i mediambientalment impossible.

Què ha canviat des de l'any 2001 a ara? Diguin-me què ha canviat a l'Albufera de llavors a ara. No ha canviat absolutament res, més que el conseller de Mobilitat a qui no li dóna la gana acceptar el que li havia imposat el Partit Socialista.

(Alguns aplaudiments)

Vostès no respecten el pensament dels altres. Apliquen el pensament únic i tenen actituds dictatorials, això de la qual cosa els agrada tant acusar a aquesta part d'oposició, vostès l'apliquen. Si no pensen com vostès, vostès ho fan per caprici, ho fan per interès polític. Nosaltres pensam diferent de vostès. Nosaltres respectam el seu pensament. Per què a vostès els ha de costar tant respectar el que pensa el 40 i busques per cent de ciutadans i de vots d'aquest parlament?, per què?, els costa tant respectar que nosaltres no pensem com vostès?

Clar i aquí em surt... bé, és que això és perquè quedi gravat i a més perquè tothom ho sàpiga, pesa més en aquest parlament una fotografia que un acord plenari. Escolti, Sr. Diputat, això deu ser per a vostè, això deu ser per a vostè que un acord plenari no té cap pes ni un, per a nosaltres li puc assegurar que un acord plenari municipal és la cosa que té més pes. Si per al Partit Socialista pesa més una fotografia... escolti..., això ho pensen vostès.

(Alguns aplaudiments)

L'esmena *in voce* que ha presentat Unió Mallorca. No, nosaltres no serem els que direm que no es vol que es faci el tren a Alcúdia, no, no. Això carregarà damunt la seva eskena, els que no hauran fet el tren a Alcúdia seran vostès, nosaltres no. Nosaltres no.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

A nosaltres ens va bé el que va pactar el Sr. Antich amb el Sr. Quetglas, amb el Sr. Miquel Ferrer i amb el Sr. Jaume Font. A nosaltres ens va bé, Sr. Antich, el que vostè va pactar, a nosaltres ens va bé. No serem culpables que no es faci el tren a Alcúdia, qui serà culpable que no es faci el tren a Alcúdia serà el pacte de progrés que duia com a projecte estrella, entre altres coses, el projecte a Alcúdia.

Moltes gràcies i em sap molt de greu perquè veig que no hem tengut èxit.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la votació. Votam.

Diuen que hi ha aparells que no funcionen... Crec que han funcionat tots al final.

Vots a favor, 28; vots en contra, 30.

Per tant, queda rebutjada la moció.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 9674/08, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a decret de la segona opinió mèdica al sistema sanitari públic.

En primer lloc debatrem la RGE núm. 9674/08, presentada pel Grup Parlamentari Socialista i relativa al Decret de la segona opinió mèdica en el sistema sanitari públic. Intervencions del grup parlamentari per defensar la proposició... el Sr. Gascón té la paraula.

Sr. Gascón, pot fer ús de la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta primera proposició que presentam avui no té transcendència política, és una transcendència en els ciutadans directament i per tant... vaja, es va buidant aquest hemicicle com no podia ser d'altra manera.

És una proposició que -com deim- no té transcendència quant a discussió política, per tant pensam que probablement serà aprovada per unanimitat i açò és el que desitgem. És la proposició no de llei sobre la segona opinió mèdica a la sanitat pública.

Tal com diu l'exposició de motius d'aquesta proposta, la Constitució reconeix a l'article 43, com sabem quasi tots en aquesta cambra, el dret dels ciutadans a la protecció de la salut. Posteriorment la Llei de cohesió, que tant de mal va fer amb algun article a Balears quant als ciutadans, quant puja o no puja la dotació econòmica segons el nombre de ciutadans que augmenta, també té punts bons, i un dels punts bons és l'article 4, en el qual ens explica i recull el dret dels ciutadans a una segona opinió mèdica sobre el seu procés. I per últim la Llei de salut de les Illes Balears 5/2003 en el seu article 11.4 reconeix aquest dret del pacient a una segona opinió.

Però, clar, per tenir-ho s'ha de desenvolupar un decret que indiqui com, quan i qui ha de fer aquesta segona opinió. És evident que no tothom ha de poder tenir una segona opinió mèdica, s'ha de estudiar com. Dels casos de les autonomies que he trobat que ja ho tenen, que són diverses, les més antigues Andalusia i Navarra, el que més m'ha agradat és el que diu que és un dret els usuaris del sistema sanitari públic quan pateixen una malaltia diagnosticada com a de pronòstic fatal, incurable o que compromet greument la seva qualitat de vida, o bé quan el tractament proposat porta un elevat risc vital. Bé, açò és una cosa que s'ha d'estudiar quan es faci el decret, però pensam que s'ha de col·locar bé la posició de qui pot i quan pot fer-ho. S'ha

de regular com s'ha de poder demanar aquesta segona opinió, qui ha de fer aquesta segona opinió, etc. Hem mirat les distintes autonomies, com els deia, el que tenen, i és molt variable, és molt variable i és molt distint unes de les altres; i de satisfacció les més antigues, que són Andalusia i Navarra, com dic, són les que tenen també més contestació a aquest dret, perquè molts ciutadans pensen que no s'està fent bé, molts ciutadans quan en realitat només hi ha hagut, des que es va posar en marxa a Andalusia, 1.600 sol·licituds, la qual cosa és poc, però hi ha autonomies que per exemple la segona opinió la fan uns facultatius determinats que estan per a això, a unes altres el mateix malalt té dret a escollir el metge que li ha de fer aquesta segona opinió, té dret a escollir a quin hospital se la farà, i si l'opinió és la mateixa que li ha fet el primer, té dret a canviar o no d'hospital. Per tant és molt variable aquest dret.

Però el que és evident és que s'ha de fer, s'ha de fer com més aviat millor, perquè aquest dret lliga directament amb el dret que té el pacient a ser informat fidelment del que té, inclosos el diagnòstic, el pronòstic i les alternatives terapèutiques que se li poden oferir. I aquest dret farà afectiu el dret del pacient a la seva autonomia front al servei sanitari, autonomia entesa com que el pacient en determinats casos greus podrà prendre, amb tot el coneixement possible, la decisió sobre el que vol o no vol que se li faci davant d'una malaltia greu o davant d'una intervenció en principi més perillosa de l'habitual.

Creim que el desenvolupament d'aquesta normativa s'ha de fer el més ràpidament possible però vigilant molt com es fa i observant els resultats, Sr. Conseller, d'altres comunitat autònomes que ja la tenen i amb resultats diversos, com hem dit abans.

En fi, per acabar -ja els dit que seria breu- demanarem el suport de tots els grups a aquesta proposició no de llei, que com he dit al principi i com s'ha vist clarament no és una proposta amb transcendència política important.

Gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gascón.

(Petit aldarull a la sala)

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Des del nostre grup, des d'Eivissa pel Canvi, Sr. Gascón, efectivament donarem suport a aquesta proposició no de llei. Vostè ha fet esment a la base legal, i nosaltres voldríem afegir que en concret a la Llei de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut aquest dret està dins un article, que és l'article 28, on es parla de garanties de qualitat. Per tant nosaltres entenem aquesta segona opinió mèdica com una garantia de qualitat. I d'altra banda a la Llei de salut de les Illes Balears apareix sota el capítol del dret a la informació

assistencial. Estam parlant, per tant, de drets molt importants per al pacient.

Efectivament ja està regulat a moltes comunitats; vostè ha esmentat el cas d'Andalusia; la darrera comunitat que ha fet una regulació ha estat La Rioja l'any passat, i nosaltres trobam important que hi hagi aquests precedents perquè ens serveixen, a nosaltres, per fer un bon decret.

Bàsicament pensam que hi ha tres raons per les quals té sentit regular aquesta segona opinió mèdica. En primer lloc perquè s'ha d'implementar la llei, s'ha de desenvolupar, i s'ha de desenvolupar perquè això implicarà el reconeixement d'un dret. En segon lloc perquè aquest dret és important, és garantia de qualitat, és garantia d'una millor atenció mèdica, i a més això es dona, com vostè ha assenyalat, en unes condicions en situacions d'especial rellevància quan un pacient afronta una greu malaltia. I una tercera raó i de pes és que aquesta regulació ha de servir bàsicament per a dues coses, d'una banda per saber en quines situacions es podrà demanar aquest dret, però també perquè el sistema sanitari estigui preparat per donar compliment a aquest dret.

En conseqüència pensam que aquesta proposició no de llei és oportuna, té molt de sentit i lògicament nosaltres li donarem el nostre suport, i esperam i encoratjam des d'aquí la Conselleria de Salut perquè posi en marxa tota la maquinària perquè això pugui ser una realitat com més prest millor.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Poques coses a afegir, perquè el nostre grups subscriu plenament allò que ja han expressat el ponent i ara la Sra. Suárez en suport a aquesta proposició no de llei. De fet, com s'apunta a la mateixa exposició de motius, ja ens trobam amb un dret reconegut per part de la Llei de cohesió i qualitat del Servei Nacional de Salut; per tant es tracta de fer-lo efectiu, de regular-lo.

Els motius que justifiquen la seva existència han quedat prou clars, nosaltres pensam també que aquesta necessitat de tranquil·litat i d'encertar, o que com a mínim quan hagi de prendre una decisió d'aquest relleu el pacient conegui una segona opinió mèdica i tenguí dret i que sigui pauta la manera, el protocol sobre com demanar-la i en quins casos és precisa, ja s'escau la redacció d'aquest decret. Per tant confiam que promptament la conselleria el dugui a terme i dins la línia, confiam, hi ha aspectes en què un va més endavant que l'altre respecte del precedents que tenim, no ja de les distintes comunitats autònomes, sinó de fora de l'Estat; a tots els sistemes sanitaris europeus crec que hi ha ja una pràctica sobre el dret de la segona opinió mèdica que es pot dur al nostre butlletí. Creim que és important que així es faci i dic que més insistir en els mateixos arguments subscriuim els que ja s'han aportat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Castro.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Gascón, evidentment aquest, dels temes que tractarem avui, és el que té més transcendència cap als ciutadans i és un tema que realment preocupa als ciutadans. La llàstima és que aquesta preocupació no coincideixi, per exemple, entre d'altres, amb el Govern, no hi ha més que veure qui ha quedat per escoltar el debat d'aquesta proposició no de llei. Això demostra la distància que hi ha entre la societat civil, entre els ciutadans i el seu govern de les Illes Balears.

Aquesta proposició no de llei ens demana la regulació, la reglamentària, del dret dels pacients a una segona opinió mèdica en el nostre servei sanitari. Com han dit tots els portaveus, aquest dret està recollit a l'article 4 de la Llei de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, i a l'article 11.4 de la Llei de salut de les Illes Balears. És evidentment necessària la reglamentació d'aquest dret, com s'ha fet a altres comunitats autònomes, mitjançant un decret i una ordre que el desenvolupi posteriorment. En aquest decret s'han de contemplar, entre altres coses, quins casos seran subsidiaris de demanar aquesta segona opinió, quin procediment s'ha de seguir per exercir aquest dret, així com quins seran els beneficiaris de la prestació i quins serveis o equips han de prestar-la. Com diu el Sr. Gascón, en això hi ha molta variació a totes les comunitats autònomes que ja tenen aquest decret desenvolupat, i també s'ha de recollir el procediment per sol·licitar-la i el procediment per resoldre sobre la segona opinió.

L'exercici del dret a la segona opinió mèdica ajuda el pacient a prendre decisions sobre la seva salut en moments molt difícils. És necessari que els pacients tenguin la seguretat de rebre una resposta de qualitat quan sol·liciten aquesta segona opinió, i per això no només estem d'acord i votarem a favor d'aquesta proposta del Partit Socialista, sinó que a més a més ens agradaria presentar una esmena *in voce*, que demano disculpes per no haver-la presentat en forma, perquè s'estableixin els mitjans humans i materials adequats per garantir l'exercici del dret a la segona opinió mèdica. Amb aquesta esmena el que volem és millorar, si és possible... Diu el doctor Gascón que no ho ha entès; el que volem és afegir un segon punt a la proposició no de llei que digui que el Parlament insta el Govern de les Illes Balears perquè s'estableixin els mitjans humans i materials necessaris per exercir amb qualitat i seguretat el dret de la segona opinió mèdica. Amb aquesta esmena el que volem és millorar, si cap, si és possible, la proposició no de llei, perquè és una manera, a més, d'assegurar que aquesta prestació serà un fet, no és que desconfiem del Sr. Conseller, com suposo que tampoc presenta això el Sr. Gascón perquè desconfii que ho farà, però pensem que es tracta simplement d'instar el Govern a desenvolupar aquest decret i que ho faci amb els mitjans necessaris, perquè si no, per molta reglamentació que s'aprovi, continuarem sense tenir aquest dret a la pràctica.

Perquè a mi em sap greu, però a pesar de tot hauré de fer una mica de política, perquè no serà això, Sr. Gascón, com el decret de millora de la ajudes per desplaçament de pacients i familiars?, que es va anunciar a bombo i platerets el maig passat i dissabte passat es tornava a dir als mitjans de comunicació escrits: “*Los socialistas destacaron que en los próximos meses se aprobará un incremento de las ayudas para los pacientes y familiares*”, això dissabte passat, cinc mesos després que s’anunciés ja com una millora efectiva. Què és això?, això és fer realitat una prestació? Idò no, Sr. Gascón, això és fer política sanitària de titulars.

Perquè jo el que crec és que hem d’assegurar i hem de respondre a totes les preguntes que obrirà l’aprovació d’aquest decret, perquè hem de tenir en compte totes les mancances que té el nostre sistema sanitari, i si aquest serà capaç d’absorbir una nova prestació, perquè la manera de gestionar aquesta prestació, com deia vostè, és molt diferent i molt variable a totes les comunitats, però sempre necessitarem professionals, necessitarem serveis mèdics en condicions. Perquè quan se sol·liciti la segona opinió, què faran?, posaran un temps límit per respondre, com fan altres comunitats?, un mes, dos mesos...? O estaran els casos a la llista d’espera dels diferents serveis sanitaris i a les consultes externes d’aquests serveis, que en molts casos són interminables i han d’esperar sis, set o vuit mesos per una consulta?

Els serveis mèdics de referència de segona opinió serà algun dels serveis ja existents, a pesar de la mancança d’especialistes que tenim als nostres hospitals? Estaran a la mateixa illa de residència del malalt?; o, com que seran serveis de referència, estaran a l’hospital de referència de la comunitat autònoma, el que obligarà a nous desplaçaments?

Per formar part d’aquests equips d’experts, es faran equips d’experts especials o seran els ja existents?, i així, sigui qui sigui que hagi de donar la segona opinió mèdica, els professionals sanitaris han de ser acreditats amb el nivell màxim d’acreditació. El decret haurà d’establir els requisits i els temps de l’acreditació periòdica. Això es fa a altres comunitats autònomes; en el decret d’Andalusia això es contempla així. O és que vostès només els examinaran de català, als experts?

Si no assegurem abans tots els mitjans necessaris serà difícil posar en pràctica amb garanties la segona opinió mèdica, quan als nostres hospitals falten especialistes, les consultes externes tenen llistes d’espera interminables, i sobretot l’acreditació dels professionals serà difícil quan ni tan sols no està funcionant la Comissió de valoració per al desenvolupament de la carrera professional.

Estem d’acord a regular la demanda i la prestació del servei d’una segona opinió mèdica en el nostre servei sanitari, però donades les circumstàncies ens sembla oportú que s’aprovés l’esmena que hem presentat *in voce* per assegurar la prestació d’aquest servei. En cas que no l’acceptin evidentment votarem a favor, però esperem que no quedi tot simplement en titulars de premsa, com ja ens tenen acostumats, I, senyors diputats socialistes, no cal que comptin els diputats d’un costat i l’altre que hi ha a l’hemicicle, jo només he parlat del Govern, que ha quedat durant molta estona només el conseller de Salut tot sol.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castro. Vol fer ús de la paraula el Sr. Gascón?

EL SR. GASCÓN I MIR:

Sí, Sra. Presidenta, perquè encara que..., no diria per contradiccions, perquè ens ha dit que ens ho aprovarà, però com sempre la Sra. Castro ens diu que sí però ens fa una diatriba... Jo he de reconèixer que al final m’he perdut, eh?, Sra. Castro, quan ja parlava d’altres temes.

Respecte al Govern, jo, per sort o per desgràcia no estic al Govern, però del meu grup hi havia el 45% de diputats i del seu el 37%. És igual, vull dir que no passa res, ni és que m’escoltin més a mi que a vostè, no passa res, la cosa funciona així.

Per altra banda el que ens ha dit d’aquesta esmena *in voce*, jo segurament no m’he explicat bé. Nosaltres pensam que no es necessiten ampliacions de personal per fer això. El que s’ha de legislar, el que s’ha d’escriure, és qui fa..., el primer que s’ha de fer és qui fa aquesta segona opinió mèdica, uns facultatius determinats. Jo ja li he dit que a Galícia, que l’aproven ara, del Partit Popular, la faran metges iguals, no la faran uns metges determinats. A Andalusia la fan uns metges determinats i no ha funcionat especialment bé. Algunes posen un mes d’espera per fer la..., com a màxim per atendre el malalt. Personalment crec que no és acceptable dir que hem d’augmentar els mitjans, jo crec que els mitjans són els que hi ha i són suficients per donar una segona opinió mèdica. Que vostè diu que ha de ser a l’hospital de referència?, potser sí, que ha de ser a l’hospital de referència, però si això passa a l’hospital de referència, on ho fem, al comarcal més petit? Això és el que hem d’estudiar com es fa, però no amb més mitjans.

Agraïm per altra banda a tots els altres grups, i a vostès també, Sra. Castro, malgrat les seves queixes, que ens aprovin aquesta proposició i estarem esperant que la conselleria aviat ens doni aquesta alegria de posar-la en marxa.

Gràcies.

(*La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Entén aquesta presidència que queda aprovada per assentiment. És així, senyores i senyors portaveus?

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 7682/08, del Grup Parlamentari Popular, relativa a derogació de l'article 11 del Decret 92/1997, de 4 de juliol.

Doncs a continuació debatrem la Proposició no de llei núm. 7682, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la derogació de l'article 11 del Decret 92/1997, de 4 de juliol. Té el grup proposant la paraula.

La Sra. Llinás té la paraula.

LA SRA. LLINÁS I WARTHMAN:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Gràcies, Sra. Presidenta. Volia donar la benvinguda al nou conseller d'Educació i Cultura; així i tot quedarà reflectit.

Avui el Grup Parlamentari Popular presenta aquesta proposició no de llei per tal que es derogui l'article núm. 11 del Decret 92/1997, de 4 de juliol, conegut informalment com a decret de mínims.

L'article 3 de la Constitució Espanyola, dins l'apartat 3.1, diu: "El castellà és la llengua espanyola oficial de l'Estat. Tots els espanyols tenen el deure de conèixer-la i el dret d'usar-la". L'apartat 3.2 segueix textualment: "Les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives comunitats autònomes d'acord amb els seus estatuts". I finalment l'apartat 3.3 diu: "La riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció". Per altra banda el nostre Estatut d'Autonomia, dins el seu articulat, l'article 4, fa referència a la nostra pròpia llengua i diu, 4.1: "La llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, tindrà, juntament amb la castellana, el caràcter d'idioma oficial". Segueix el 4.2: "Tots tenen el dret de conèixer-la i d'usar-la, i ningú no podrà ser discriminat per causa de l'idioma".

A vegades convé fer una aturada i repassar el seu compliment. No per haver-lo normalitzat significa que no es vulnerin els drets en qualque situació. Les llengües formen part de la identitat d'un país, juntament amb les tradicions, la cultura i les persones que hi viuen, però a la nostra terra no tan sols hi és la llengua catalana, sinó també la castellana, que forma part de la nostra història, com també l'àrab i l'hebreu a un temps passat, actualment les dues, la catalana i la castellana hi són presents i legítimes, totes dues. Potser la llengua catalana, després d'un període de quaranta anys de dictadura lingüística, fou feble, molt més feble, és cert, i per això anteriors governs que ha tengut la nostra comunitat autònoma aprovaren una llei de normalització lingüística, el 1986, i posteriorment l'aprovació d'aquest decret, el 92/1997, amb les intencions que eren les de garantir la protecció de la llengua catalana i també assegurar el seu coneixement i ús, mitjançant la seva implantació dins el nostre sistema educatiu.

I sí, estam orgullosos d'haver aprovat la Llei de normalització lingüística i aquest decret mal anomenat de mínims, perquè la situació de la llengua catalana a les nostres illes no era la mateixa el 1986 ni el 1997 ni ara a l'any 2009. El Partit Popular no canvia d'opinió, però tampoc no podia preveure l'ús pervers que s'ha fet d'un article que preveia una excepcionalitat i se n'ha fet un ús habitual. Cal que els recordi que fa molt poc, en concret el 28 de juliol, el Govern basc ha suspès l'apartat de la normativa en què s'establia l'èuscar com a principal llengua vehicular a l'àmbit escolar, donant compliment així a un acte del Tribunal Superior de Justícia del País Basc; i saben quines varen ser les paraules de la consellera basca d'Educació? Que era per evitar una distorsió inapropiada.

Tots vostès saben qui governa el País Basc, és el Partit Socialista Obrer Espanyol, el govern del Sr. Patxi López ha primat la llibertat dels seus ciutadans per damunt de qualsevol altre principi i valor, en prenguin mostra.

I sí, ho tornam a dir, n'estam orgullosos, aquestes normes varen ser impulsades i aprovades pels governs del Partit Popular i ara la incongruència de voler derogar, no la incongruència de voler derogar un d'aquests articles, és perquè ni nosaltres ni ningú no podia preveure que una excepcionalitat es convertís en una norma habitual, vulnerant el dret que tenen els pares i mares que els seus fills i filles rebin una educació allà on les dues llengües oficials d'aquesta comunitat autònoma sigui impartida al 50-50, com és l'esperit d'aquest Decret 92/1997.

La situació de feblesa que patia la llengua catalana envers la llengua castellana dins el nostre sistema educatiu era evident, els posaré un exemple: el curs 1991-1992 tan sols nou centres educatius públics tenien un projecte d'immersió lingüística; avui, saben quants centres públics tenen un projecte d'immersió lingüística el cent per cent en llengua catalana? Tots, centres educatius públics, tots.

Un altre exemple: segons dades de l'Institut Nacional d'Estadística, a l'any 2001 un 21% de la població tenia capacitat d'entendre el català, un 7,7% el parlava i un 6,4% el sabia llegir, en canvi, segons un informe de l'Observatori de la Llengua Catalana, que el tenc a l'escó per si qualcú el vol consultar, a la seva pàgina 31, elaborat a l'any 2005, diu: "La situació ha canviat substancialment, un 93,1% de la població entén la llengua catalana; un 74,6% la sap parlar i un 79,6% la sap llegir." Per tant la feblesa que tenia la nostra llengua avui ja no és tal, però durant anys s'ha obviat l'opinió -bon dia, Sr. Conseller- i el parer d'una part de la comunitat educativa, els pares i mares de l'alumnat, i en alguns centres educatius públics hi ha pares i mares que volen exercir el seu dret a triar, els empara la Constitució, el nostre Estatut i en aquest cas una norma de rang inferior, però algunes circumstàncies els han mancat aquests drets que els dona la Carta Magna.

Avui, vostès poden garantir que es pot exercir el dret de parlar i escriure en llengua castellana als centres educatius públics d'aquesta comunitat autònoma? No.

Avui, vostès poden garantir que es pot exercir el dret de l'elecció per part de les associacions de pares i mares que a un centre educatiu públic s'hi imparteixin les matèries en les dues llengües, català i castellà, al 50-50? No.

Per això, també cal recordar que les Illes Balears som una terra d'acollida, no cal que els recordi que som la comunitat autònoma amb la taxa d'immigració més alta de tot l'Estat, un 18,8%, Catalunya en té un 14 -no he acabat, Sr. Alorda, quan vostè parli, ja li pertocarà després.

El Grup Parlamentari Popular pensa que una política d'imposició lingüística no és positiva, hem d'anar cap a una recerca d'adhesions sense menysprear la llibertat personal dels ciutadans, aquests homes i dones s'han de poder sentir integrats independentment d'allà on hagin nascut, a la llarga estimaran la nostra terra, respectaran les nostres tradicions, participaran de la nostra cultura i parlaran i escriuran la nostra llengua com nosaltres mateixos.

Per tot l'exposat, demanam que donin suport a la iniciativa presentada avui pel Grup Parlamentari Popular, per tal que es respectin els drets lingüístics de les persones, a més de protegir les distintes modalitats insulars, d'acord amb la Constitució Espanyola i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Llinás. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, la nostra enhorabona al Sr. Conseller d'Educació, Bartomeu Llinás.

Senyores i senyors diputats, no deixa de sorprendre'ns a l'hora de començar el nou curs parlamentari que ara el Partit Popular, no contents a intentar posar pals a les rodes d'allò que va fent el govern, que en definitiva pens que és la feina de l'oposició, es vulgui dedicar també a derogar aspectes de les lleis que ells mateixos varen promulgar quan eren al govern. En fi, es fa tanta feina des de l'oposició que ja s'esmenen fins i tot els seus propis postulats, però malauradament aquesta diputada considera que els esmenes malament, de manera incorrecta.

El primer punt, hi tornam a ser, com de costum a cada curs parlamentari, amb les modalitats insulars de la llengua catalana, amb el control sobre els llibres de text i amb la voluntat de tenir-ho tot ben fermat dins el sistema educatiu. Si no fos perquè els seus líders estatals l'han criticada fortament, diria que aquesta proposició, Sra. Llinás, té un regust d'Hugo Chávez, no sé si ha estat una lectura d'aquest estiu, que per cert promou aquest senyor un control ferri i dictatorial certament sobre el sistema educatiu a Veneçuela. Ja n'hem parlat massa sobre la llengua i les seves variants i sobre què és cada cosa i n'han parlat massa sobretot gent que no entén un borrall en lingüística ni en sociolingüística, però bé, aquest país és així, una cosa és la llengua, una altra el registre estàndard i encara una altra són les seves variants o modalitats i a cada una li correspon un paper determinat.

I hi tornam a ser, com poden venir adaptats els llibres de text a les variants de la llengua catalana, com poden adaptar-los a l'eivissenc, al mallorquí, al menorquí, al pollencí, al felanitxer, és, òbviament, senyors i senyores diputats, un absurd. I continuam amb una discussió fins a l'absurd.

Que el PP pugui presentar aquesta proposició no de llei senzillament demostra l'anormalitat social en què viu la nostra llengua en aquest país, ningú no s'imagina el Parlament d'Andalusia, i canviarem l'exemple de lloc geogràfic, discutint si els llibres de text poden anar en cordovès o en malagueny o en la variant d'Écija, és impossible, ningú no s'ho sap imaginar. Idò nosaltres tenim un país tan surrealista que fa possible una discussió com la que ara mateix tenim en aquest Parlament.

Quant al segon punt, encara em pareix més surrealista, i no només pel seu redactat, en què la sintaxi traeix el subconscient de qui ho va redactar, sinó facin el favor de fixar-se en les tres últimes línies, que són ontològiques, sinó també per allò que es proposa. L'article 11 del Decret 92/1997 permet que amb el consens entre pares i mares i el representant del professorat i de l'alumnat d'un centre aquest pugui créixer el 50% o pugui fer créixer el 50% mínim d'ensenyament en llengua catalana, que és allò que estableix el decret, res més democràtic ni més equànim; impecable des d'un punt de vista participatiu, els pares i mares hi poden dir la seva, conjuntament amb tota la comunitat educativa. I això ha suposat que a molts centres de les Illes Balears hi hagi bastant més d'un 50% d'ensenyament en català, senzillament deu ser perquè així ho vol la majoria.

Per tant, per què s'ha de discutir aquest punt? Derogar aquest article, des del meu punt de vista, tornaria tenir un cert regust d'Hugo Chávez, i justament contribuiria al contrari del que sembla indicar el text de la proposició; és a dir, reduiria dràsticament la capacitat de pares i mares de poder decidir en qüestions tan importants com ara la llengua de l'educació dels seus fills, o sobre quins són els millors camins perquè els infants dominin, Sra. Llinás, perquè els infants dominin d'una manera equilibrada les dues llengües oficials de la comunitat autònoma. Perquè és ben clar que amb un 50% d'ensenyament en cada llengua, vostè ho sap molt bé, que a causa de la pressió social del pes demogràfic del castellà i sobretot del pes monogràfic dels monolingües, que són tots pràcticament castellanoparlants, els alumnes acabin tenint un domini més o manco acceptable del castellà, però tenen un domini fluix, fluixíssim, de la llengua catalana.

Per tant, Sra. Llinàs, la millor manera d'acomplir les nostres lleis no és derogant articles que ajuden a aconseguir els objectius que aquestes marquen.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Mari. També pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula ara el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La veritat és que tenim mal d'entendre la postura del Partit Popular en relació amb la qüestió que ens ocupa. Les xifres que dona la portaveu del Grup Parlamentari Popular el que haurien de fer, diguem, per part del Partit Popular, és celebrar l'èxit de les mesures preses, no dir que s'han de derogar aquestes mesures; perquè si realment hem avançat tant, que jo tenc els meus dubtes, en el domini de la llengua pròpia de les Illes Balears, estaríem d'enhonorabona. I el que em sorprèn més de la postura del Partit Popular és que sembla que del 2007 al 2009 s'hagi produït un canvi espectacular, perquè vostès parlen del 1986 i del 1991, però vostès fa dos anys governaven amb majoria absoluta en aquesta comunitat autònoma; els canvis sociolingüístics, aquests que ens diu que s'han produït perquè el Partit Popular, diguem, rebutgi allò que havia fet a la Llei de normalització lingüística o al decret de mínims es deu haver produït en aquest any i mig o en aquests dos anys, perquè si no vostès ja haurien pres mesures, supòs, la passada legislatura.

Nosaltres el que pensam, des d'Unió Mallorquina, és que els únics que fan un ús pervers i els únics que creen conflicte en aquesta matèria són els del Partit Popular, són els que duen aquí aquest ús pervers i aquestes classes de demagògia en relació amb temes lingüístics.

Per a Unió Mallorquina la qüestió és molt simple, hi ha dues llengües oficials, l'objectiu de l'ensenyament i l'objectiu de les polítiques en general del Govern ha de ser que els ciutadans dominin les dues llengües oficials; no només ens han de preocupar els drets lingüístics dels castellanoparlants, com si fossin els dèbils i els que tenguessin la situació de feblesa, cosa realment absurda des de qualsevol punt de vista que s'analitzi, sinó que ens han de preocupar els drets lingüístics de tothom, dels catalanoparlants i dels castellanoparlants, i el que ens ha de preocupar és que els ciutadans de les Illes Balears dominin les dues llengües oficials. I si avançam en aquest domini de les dues llengües oficials és que anam bé i no hem de canviar el camí.

Perquè el que no té coherència en el plantejament del Grup Parlamentari Popular i el que s'amaga darrera moltes de les paraules implícitament és que sembla com si la gent la dominàs el castellà, i el castellà es continua dominant, el que passa a la realitat és que hi ha ciutadans monolingües en castellà i ciutadans "lingües" en llengua pròpia catalana, aquesta és la realitat del carrer i la realitat que tocam cada dia. I el contrari, amb l'increment poblacional que s'ha produït a les Illes Balears els darrers cinc, sis, set, vuit anys, més necessitat tenim de polítiques lingüístiques eficaces per aconseguir que la gent conegui, estimi, usi la llengua pròpia de les Illes Balears.

Per tant, entendrà que des d'aquest punt de vista en absolut podem donar suport a la seva proposició no de llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies per l'expectació, senyores diputades, senyors diputats. Bé, per al nostre grup és preocupant que a l'època de la globalització, amb convulsions migratòries, com s'ha apuntat i ens ha recordat la Sra. Llinàs, on tots els països estan preocupats pel futur de la llengua pròpia, per la seva solidesa, i en especial perquè se'n surti com a llengua de trobada de tota la comunitat del país, no només per mantenir la pròpia identitat, que s'aprecia i es valora, una identitat que un estima i que reivindica, sinó també per garantir la condició social de tota la comunitat, doncs hi ha una preocupació i un intent d'estar a l'alçada.

A ningú se li escapen els perills dissolvents d'una societat fragmentada en diverses comunitats, siguin quins siguin els punts en què es troben, sinó que hi ha d'haver un espai de trobada de tota la comunitat del país. Idò aquí, al PP sembla que el que li preocupa és que la llengua pròpia ha avançat massa, l'única dada que ens ha aportat per dir aquesta proposta és que hi ha un avanç de la llengua catalana. Estan inquiets, supòs, perquè troben que en els carrers es parla massa català, que a la televisió, que a Internet hi ha massa català, que hi ha massa emissores en català, que hi ha massa premsa en català, que hi ha massa música en català, massa cinema en català, etcètera. Hi ha hagut un moment que ens parlat de què hi ha hagut agressions lingüístiques, i jo dic: ara parlaran de temes d'actualitat en qüestió d'agressions lingüístiques per l'ús del català; no, li preocupaven les agressions, que no ha precisat, sobre l'ús del castellà.

Pareix que tothom ja sap català a les Illes Balears, com tothom sap, i en canvi no se sap prou castellà. Per cert, sembla que ara el tema de l'anglès ja no és tan important dins el decret, ja no era l'element que justificava baixar la ràtio del català. No diu dades sobre el castellà, és curiós perquè tots els estudis que jo conec o he tengut accés i la percepció quotidiana de la resta dels illencs és que tots els catalanoparlants saben castellà i hi ha castellans o castellanoparlants i d'altres llengües que no saben català; veig que no és la que vostè té, jo la convidat a intentar-ho quasi a fer una prova, no serà molt científica, però que vostè i jo ens passem a qualque lloc, a més a alguns amb la sensibilitat que vostè aporta, la del Partit Popular, per Calvià, només els residents, només els residents, o a Marratxí, el Sr. José Ramón, que era per aquí avui, i vostè i jo ens passejam el dia i hora que vostè digui i fem aquesta prova, a veure quanta gent hi ha que no ens entén, quants catalans hi ha que no entenen el castellà gens, no l'entenen, el castellà desapareix a les Illes Balears, ho provam?

O millor ens deixam de coverbos, perquè vostè sap tan bé com jo quina és la realitat sociolingüística del país. Ho tenen claríssim, el PP ens insisteix dia sí i dia també que no importa, que no exigim el català, una llengua oficial, a la funció pública, perquè la gent no en sap, ens diu que hi ha un argument, un 20%, un 18% d'immigrants i no imposem. Per tant, ens està dient que deixi de ser la llengua de trobada en tota aquesta gent que arriba en lloc d'animar-nos que realment tothom fer tots els esforços perquè la coneguin i se sentin tan mallorquins, tan menorquins, tan eivissencs, tan formenterers com ho són els oriünds.

Jo crec que està molt clar, hi ha una llengua oficial amb la qual s'han d'entendre els externs i els illencs; una llengua oficial amb la qual s'han d'entendre els ciutadans i els funcionaris; una llengua oficial que és la que és, la dels *mass media* general i la llengua de cultura i trobada, aquesta està molt clar quina és per al Partit Popular, és la llengua castellana. El català té un altre rol, un altre rol; no dic que no vol dir que el mantenguin els indígenes i fins i tot s'emocionin amb el Pi de Formentor, crec que n'hi ha que sí que realment aquest sentiment els arriba, però no com a llengua nacional, que és al que arreu del món se li diu llengua oficial. La llengua oficial és una llengua del país per conèixer tota la gent el país.

I ara ens duen la batalla a l'escola, s'alia amb aquells que els molesta aprendre català, que el troben inútil i volen exacerbar de manera irresponsable. Algú creu realment que és l'objectiu, no hi ha cap dret a la segregació lingüística, seria un dret bastant aberrant, no hi ha drets a la segregació lingüística, el dret és al coneixement a finals de l'escolarització; i algú creu que els nostres escolars surten d'ESO sense saber castellà? Vostè em du un exemple? Bé, me'l dugui, jo l'escoltaré.

Perquè el que nosaltres sabem és que nins, fins i tot de famílies catalanoparlants, fins i tot en immersió, coneixen i entenen perfectament el canal Disney des de menuts, però és que d'això n'hi duc set catefes, d'immersió lingüística de famílies catalanoparlants, els que vostè vulgui. Vostè em trobi aquest espècimen que no sap català en sortir de l'ESO, que no sap castellà en sortir de l'ESO, si no en sabia i no va entrar als 14 anys venint de segons on.

Per cert, vostès ens demanen més participació dels pares i, com se li ha recordat, vostès la lleven, ara hi ha una participació dels pares en el projecte lingüístic i vostès ens duen una fórmula que talla d'arrel qualsevol participació dels pares en el projecte lingüístic, tret que hi ha el dret individual d'elecció de llengües, no qualsevol llengua, no l'alemany, que hi ha una comunitat lingüística important, no el romanès, no el xinès, el castellà. Per què no mantenim el sistema que el català i el castellà s'han de saber al final de l'ensenyament les dues llengües? I totes les dades que tenim, també les dades acadèmiques de finals de curs, demostren que el coneixement és bastant (...), no els del país, dic els que acaben ESO, dic els que surten del sistema educatiu, els del país no és encara equiparable.

En aquest sentit és prou simptomàtic que sigui la mateixa proposició no de llei on es demana que es rebaixi el català, allà on se'n demani que s'aprenuin més les modalitats. Unes modalitats, curiosament, que coincideixen amb els territoris, ara coincideixen amb l'illa; no hi ha ningú que hagi fet mai aquesta definició de les modalitats tan territorials, a part de tota, com s'ha apuntat, la resta de variants que tenen a veure amb els registres de la llengua, que no tenen a veure amb el territori.

L'experiència d'IB3, tenim per un vent el que significa la proposta, efectivament, d'imposició dins el sistema educatiu per part de l'edició de llibres de text, hi ha llibres de text per a Formentera, no?, amb tota la complexitat que això representa també. Però jo crec que també, al final, acabes veient on va el Partit Popular, la mostra és magnífica i es diu IB3: com que tot s'ha de doblar al mallorquí, al menorquí, a l'eivissenc, això és molt complicat, sap què farem?, ho passam al castellà, ho fem amb castellà, això va ser el gran exemple d'IB3. I el castellà però modalitat, ..., no, no, el castellà no té modalitats, és l'única llengua del món que a aquests efectes no té modalitats, té milions de parlants però no té modalitats, es fa un doblatge i es fa tot allà mateix; els llibres de text es fan a tot l'Estat sense modalitats del castellà, no té modalitats el castellà, i el Partit Popular, que expressa una sensibilitat en aquest sentit, no la trasllada a d'altres bandes. I jo els confés que a mi em sap greu, la perversió que vostès fan amb les modalitats la visc malament com a ciutadà, perquè aquest és un debat interessantíssim i molt també per a tots els que estimam la llengua, que ens agradaria molt parlar de modalitats, molt, i vostès han pervertit aquest debat, omplint-lo de mines, que realment no se'n pot parlar.

Record el Pare Colom, a Inca, que fa anys ja em comentava que precisament passava pena de parlar de modalitats i de reivindicar la seva fulleta dels Terciaris alguns aspectes, perquè els agafaven com a divisió de la llengua, com a contra la unitat, quan ell proposava i discrepava de l'Institut d'Estudis Catalans amb determinades mesures. Hi ha hagut un moment de perversió d'un debat natural i sa que hi és arreu del món, entre què és el que s'ha d'acceptar i què no, que vostès el duen cap a la segregació lingüística.

Per paga, supòs que tothom té clar, tothom culte, mínimament culte, perdonin la immodèstia, com tots vostès que hi ha en aquesta sala, que l'estàndard d'una llengua culta és l'incontestable fet històric de modernitat i que ha de tenir molt present, evidentment, el sistema educatiu que afavoreix la democràcia i la mobilitat social.

Acab, Sra. Presidenta, tornant expressar la tristesa que aquest Parlament en aquesta tribuna, en comptes de defensar en aquests moments convulsos les senyes d'identitat de les quals ens sentim partícips, allò que dóna personalitat o que dóna caràcter al país dins una societat de nacions, hi hagi el partit més votat del país que segueixi cercant la manera d'erosionar i d'arraconar la llengua catalana de les nostres tribunes, de tots els nostres espais públics. Crec que això és una tristesa per a tots, i evidentment, mentre hi siguin no votarem aquesta proposició ni donarem suport a qualsevol iniciativa que entri dins aquesta deriva.

Avui, Sr. Melià, Sr. Antich, els volia comentar que se'ns acusava que volfem mantenir, només érem al Govern per mantenir les cadires; jo crec que vaig mirant els diaris aquests mesos, anys, se m'ocorren altres motius per voler ser a un govern alternatiu al de l'anterior legislatura, però si en volem cercar d'ideològics, més enllà d'altres, que també vostès en tenen un espectacle bastant interessant, en aquest punt en trobaríem un; realment per tenir un altre model de les senyes d'identitat i de la defensa de la llengua pròpia del país realment justifica plenament un canvi de govern, i confiï que sigui qui sigui que el dugui defensat sempre, amb tota la força, les senyes d'identitat del país, perquè tothom, hi hagi nascut o no hi hagi nascut, se'n pugui sentir partícip i ben igual, sense segregat-lo per motius lingüístics.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tots i a totes i la meua benvinguda des del nostre al Sr. Llinás, nou conseller, i també voldria des d'aquí agrair les aportacions fetes per la Sra. Galmés.

Bé, com sembla que en aquesta comunitat autònoma no tenim actualment cap cosa més urgent de què parlar, el Grup del Partit Popular es torna ocupar en temes que es dirien ja superats, ja tractats i ja desestimats aquesta legislatura per aquest Parlament. Però suposam que això forma part també d'una estratègia política per fer que un tema, que no és un problema ni polític ni per als ciutadans que ho arribi a ser, no hi ha millor sistema que posar-lo damunt la taula moltes vegades, si més no per fer enrenou.

Per això no faré grans manifestacions ideològiques per la llengua, sinó que em centraré exclusivament en la iniciativa del Grup Popular, aquesta nova, vella proposició no de llei, que tracta d'aspectes parcials de l'ensenyament del català als centres escolars, queda definida amb dues propostes, a les quals ja anunciem ara el vot desfavorable del nostre grup; una, en coherència amb el nostre vot de l'any 2008 sobre idèntica qüestió, i pels arguments que seguidament passaré a detallar i que em reafirmen en el nostre criteri, i l'altre, perquè tracta de la modificació d'una, aprovada, com la proposant igualment ha dit, en època del Partit Popular, per cert l'any 1997. I no pensam nosaltres que hi hagi hagut aquests canvis socials que anunciava la portaveu, canvis socials de pes que donin suport a aquesta modificació, sinó en tot cas hi ha hagut el contrari.

La primera proposta de la proposició no de llei que tracta sobre fer gestions amb les editorials i els centres educatius per tal que els llibres de text escolar s'adaptin a les modalitats insulars del mallorquí, menorquí, eivissenc i formenterenc, és idèntica a la que ja vam veure l'any 2008 en aquesta mateixa sala. Quan preparava aquesta intervenció he tingut la temptació de dir que simplement em remetia als arguments exposats en aquell moment pel nostre grup, per votar desfavorablement, ja està, pensava que havia de perdre ni un minut, però després he pensat que no, que el meu respecte a aquesta cambra i la serietat amb la qual em prenc el meu treball no em permet fer açò, i que si en aquell moment vam exposar una sèrie d'arguments per votar en contra, ara en podíem exposar alguns més, perquè el nostre treball és aquest, fer propostes i donar també respostes, però sempre argumentades, no perquè sí, no per fer-hi renou.

L'any 2008 jo mateixa exposava que el manament de l'Estatut perquè les modalitats lingüístiques siguin objecte d'estudi i protecció, sense perjudici de la unitat de la llengua, no diu que açò s'hagi de fer només als centres escolars, i nosaltres som de l'opinió que és també la Universitat la que té aquesta escomesa, estudiar i protegir les modalitats, malgrat que a l'escola també s'han d'explicar i s'expliquen que existeixen aquestes modalitats, i convé, a més, que oralment es facin servir, però una altra cosa és la llengua escrita. L'escola hi és per aprendre i per aprendre bé les nostres dues llengües oficials, i així com els llibres de text, com s'ha dit ja aquí, en castellà no adopten distintes modalitats regionals, tampoc s'ha de fer amb els llibres de text en català. En resum, estam d'acord que als llibres de text s'expliqui que hi ha variants dialectals a les diferents illes, però una cosa és que estiguin escrits en cadascuna d'aquestes modalitats, i en açò no coincidim.

Perquè les modalitats, dèiem en el seu moment, no són únicament de cada illa, sinó de cada poble, de cada zona. També comentàvem l'any passat la dificultat i l'encariment que representava per a les editorials fer texts diferents per a cadascuna de les illes i en tot cas expressàvem la nostra queixa de l'adopció de la modalitat mallorquina a molts dels texts que es distribueixen a les altres illes.

Mirin, senyors diputats i senyores diputades, les editorials adaptin els seus productes als currículums escolars i a la realitat també de l'entorn i els centres trien els que troben més adequats precisament a aquesta realitat i a aquests currículums. Per açò hi ha llibertat al nostre país, la llibertat d'elecció que vostès sempre pregonen, però que en realitat únicament reclamen per a alguns, per a aquells que pensen com vostès.

El segon punt de la proposició no de llei insta el Govern a derogar l'article 11 del Decret 92/1997, de 4 de juliol, que regula l'ús de l'ensenyament de i en llengua catalana pròpia de les Illes Balears en els centres docents no universitaris; s'argumenta que aquest article obre la porta que al projecte lingüístic d'alguns centres, que, com saben, és el que ha d'especificar quines àrees, a més de les obligatòries que marca el propi decret, es faran en llengua catalana, idèntic en aquest projecte se superi el còmput horari establert a l'article 10 del mateix decret, que diu que han d'arribar a la meitat. I obre la porta, segons vostès, perquè diu que, efectivament, es podrà superar aquest còmput del 50 i 50 per cent si hi ha consens del centre escolar del centre.

També anunciem el vot contrari del nostre grup a aquesta proposta i m'explicaré. Aquest decret, aprovat, efectivament, com vostè comentava, a la nostra comunitat autònoma, i la resta del cos normatiu, no diuen, tal com vostès citen a l'exposició de motius, que l'alumnat surti de l'escola amb coneixements de les dues llengües, el que diuen exactament és que es garanteixi el coneixement de les dues llengües oficials, i açò no té perquè tenir res a veure amb l'equilibri amb el còmput horari. Algun consell escolar pot pensar que es necessiten més assignatures impartides en català o en castellà per aconseguir la competència en una o altra de les nostres dues llengües oficials, perquè una d'elles es troba desfavorida en altres estadis culturals del seu entorn. I si no mirin el text de l'article 9 del mateix decret, quan diu que si en l'exercici del dret relatiu al primer ensenyament, reconegut a l'article 18.2, etcètera, els progenitors o tutors sol·liciten que els seus fills no facin un aprenentatge compartit en llengua catalana i llengua castellana, el centre haurà de fer les adaptacions necessàries per satisfer aquest dret, però al mateix temps s'haurà de garantir el coneixement de les dues llengües oficials. És a dir, es respecte la llibertat dels progenitors, però el que s'ha d'assegurar és el coneixement de les dues llengües en acabar l'escolarització.

En definitiva, aquest article no obliga a res, però dóna instruments perquè siguin els consells escolars els que prenguin la decisió lliurement i segons el coneixement que tenen del seu entorn, del seu centre i del seu alumnat. Fins i tot tampoc no diu que s'hagin d'augmentar horaris d'impartició en matèries de llengua catalana o de llengua castellana.

Desconeixem exactament quants consells escolars, perquè no ens hem preocupat, de totes les Illes Balears han decidit per consens que hi hagi més matèries que es donin en català o en castellà, és a dir que hagin fet ús d'aquest article del decret, però el que sí sabem és que actualment hi ha un evident desequilibri entre els catalanoparlants que entenen les dues llengües i els castellanoparlants, molts incorporats recentment a la nostra comunitat, que únicament parlen i en tenen una. Açò fa que puguem entendre també que en alguns casos s'han de prendre mesures d'acció positiva a favor de la llengua catalana. Qui sap si d'aquí a uns anys aquesta situació sigui a la inversa i aquest article pot tenir el mateix valor.

Però també hi ha centres actualment que no arriben al 50% de matèries en català i en contra d'açò no vegem que es pronuncii el Grup Popular, i pensam que no es pronuncia per una qüestió molt clara i que ja hem esmentat al principi de la nostra intervenció: el Partit Popular està immers en una estratègia d'involució lingüística, ja ha anunciat que si guanya les eleccions autonòmiques derogarà la Llei de normalització lingüística del 1986, probablement també aquest decret que regula l'ús de l'ensenyament de i en llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, en els centres escolars.

Perquè de raons objectives no n'hi ha, què ha canviat els darrers anys perquè el Partit Popular hagi donat aquesta passa enrera en aquesta matèria? El Alorda ho diu, des de l'any 2007 fins ara no hi ha hagut canvis legislatius que facin perillar el coneixement de la nostra llengua oficial, no hi ha canvis de les nostres dues llengües oficials, no hi ha canvis de postulats científics en relació amb que la llengua catalana de les Illes Balears, amb totes les variants que vulguin, és el català i que aquesta és només una. Tampoc no es veu al carrer un sentiment popular en el sentit que la llengua castellana estigui marginada a la nostra comunitat, el sentiment és en tot cas polític, i sempre a partir de grups del mateix signe.

És per tots aquests motius que, tal com hem anunciat al principi, el nostre grup votarà desfavorablement aquesta proposició no de llei i totes les que presenti el Grup Popular en contra del que diu l'Estatut, malgrat en faci un ús parcial del seu text; és a dir cap que pugui anar en contra de què la llengua pròpia de les Illes Balears és la catalana, en contra de què tenim dues llengües oficials, la catalana i la castellana; en contra de què l'ensenyament de la llengua vehicular és la catalana, però que l'alumnat haurà de ser competent en les nostres dues llengües oficials, la catalana i la castellana, i açò li diu una castellanoparlant.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula la Sra. Llinás?

LA SRA. LLINÁS I WARTHMAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Quina part de la intervenció que ha fet aquesta diputada no han entès vostès? És que vostès vénen, ho duen preparat i no escolten. No, no, Sra. Rita, vostè ha ratllat, la Sra. Marí ha parlat i el Sr. Alorda, doncs, haurà xerrat, això forma part de la nostra riquesa cultural i vostès no la volen, doncs nosaltres sí que la volem. És polític, com diuen els menorquins.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Així mateix, i no pensin que vostès estimen la llengua catalana més que nosaltres, perquè nosaltres l'estimam tant com vostès; què es pensen que són? Van molt equivocats. En aquesta comunitat autònoma, des que tenim Estatut d'Autonomia, el primer, l'únic partit polític que ha fet norma legal per protegir la llengua catalana ha estat el Partit Popular, els agradi o no, *hombre!* Ara vostès s'erigen en *los máximos defensores...*, *venga!*; nosaltres la defensam igual, però hi ha una cosa per damunt, que és el dret de les persones, i aquí és allà on falla.

Sr. Alorda, ma mare és estrangera, ja que vostè em diu el que em diu, i parla el català igual que nosaltres, però no perquè se li ha imposat, sinó perquè ella ha volgut. No ho oblidí mai, i com ma mare hi ha molts altres exemples, ara no venia al cas.

Per començar, el debat no és retreure ni aturar en cap moment l'avanç del català, en cap moment, el debat és que si un centre educatiu públic, Sra. Rita, jo m'he referit a centres educatius públics, jo ni he xerrat dels concertats ni he xerrat dels privats, no hi ha un sol centre educatiu públic en aquesta comunitat autònoma que faci un 50-50, ni un, tots immersió cent per cent.

Jo l'únic que deman, l'únic que demana el Grup Parlamentari Popular és que si a un centre educatiu públic l'associació de pares i mares, mitjançant una votació demanen un canvi el puguin tenir, demanin el canvi 50-50, i això no es dóna, Sra. Rita. Em sap greu, mai no han votat els pares i mares per poder triar la llengua vehicular o lectoescriptura als centres, és igual. Però ara jo deman: si a un centre públic els pares i mares ho demanen, si nosaltres els ho podem garantir? És el nostre deure garantir-ho, però no ho poden exercir aquest dret. No cal que recordem el ninet d'Eivissa, el passat curs escolar, que per fer un examen en castellà el varen suspendre, va haver d'intervenir l'anterior consellera. Això és llastimós, per favor, per favor.

Altres notícies del passat curs escolar. A un centre públic d'educació primària a Sencelles els nins eren castigats si parlaven durant el pati en castellà. No volem això, volem que puguin parlar en català, que parlin en català, clar que sí, però que no els castiguin si diuen una paraula en castellà, per l'amor de Déu! Un poc de sentit comú. Punt i s'ha acabat.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

Sra. Marí, vostè ens ha acusat, al Partit Popular, que si nosaltres, els nostres líders estatals, li fèiem el *rendez-vous* a Chávez, no s'equivoqui, qui ha fet el *rendez-vous* a Chávez ha estat el Partit Socialista, del Partit Popular res de res. Ells li estan fent el *rendez-vous*. No ho torni a dir, per l'amor de Déu! Que això, això... un ha de saber cada vegada a qui dóna suport, eh? Ho ha de tenir molt clar, a qui dóna suport, i com el Partit Socialista moltes vegades ha acusat el Partit Popular que aquí ha dit una cosa i a nivell nacional, els nostres líders, n'han dit una altra, doncs el Partit Socialista dos quarts del mateix i vostès donen suport a això. El País Basc n'és una mostra, perfectament legítima per altra banda, però no ens tornin a dir la incongruència de nacional i d'aquí.

La nostra riquesa insular, això s'ha de protegir perquè això és nostre. Jo vull que els meus fills, els meus nets puguin parlar amb les paraules amb què parlaven els meus avantpassats i supòs que tots vostès igual. O no?

(Remors a la sala)

Per tant, no tan sols, i no ho oblidin mai, som en aquesta cambra per legislar i també per preservar els drets i els deures que nosaltres, com a representants de la sobirania popular, creim que en un moment donat puguin ser més just, sinó que també estam aquí per vetllar i salvaguardar que aquests drets es puguin exercir i que els deures es compleixin. En aquest cas, avui, no podem garantir un dret que ve donat per la Constitució i per l'Estatut. Forma part de les nostres responsabilitats corregir això. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Conclòs el debat procedirem a la votació. Votam.

Tal vegada el del Sr. Boned no funciona, donarem assignat el vot al Grup Socialista. Sí que funciona. Bé, entenem, com havia dit abans, que eren 30-29 i queda, per tant, rebutjada la proposició no de llei.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del Dia Internacional de la Democràcia.

Ha arribat a aquesta presidència una declaració institucional amb motiu del Dia Internacional de la Democràcia, de la qual, si els sembla bé, farem lectura. Sr. Secretari, en faci lectura.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

"Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del Dia Internacional de la Democràcia.

L'any 1997 la Unió Interparlamentària, organització mundial dels parlaments, va adoptar la Declaració universal sobre la democràcia.

Deu anys després, el 2007, les Nacions Unides, amb la seva resolució 62/07, reconegueren la universalitat dels principis de la democràcia proclamant el 15 de setembre com a Dia Internacional de la Democràcia.

La democràcia és un valor universal basat en la voluntat lliurement expressada dels pobles de determinar el propi sistema econòmic, polític, social i cultural i en la seva participació plena, en tots els aspectes, de la vida. L'ONU recorda, en la resolució ja esmentada, que si bé les democràcies comparteixen característiques comunes no existeix un model únic de democràcia i que tampoc no pertany a cap país o regió.

El Dia Internacional de la Democràcia ha de servir no sols per celebrar-la sinó també com un recordatori de la necessitat de promoure-la, protegir-la i dinamitzar-la. Avui és tan urgent com mai.

Parlament de les Illes Balears, 15 de setembre del 2009."

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

I no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS